

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 18.09.2007. године

НАСТАВЉЕНО 18.09.2007.ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,30 САТИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, те**
- **оптужени са браниоцем адвокатом Божом Прелевићем,**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да проверимо, да ли сте у међувремену добили, то је мало касно стигло, оно вештачење из FBI лабораторије, па смо се потрудили да преведемо, током прошле седмице и да вам доставимо. Колега Прелевићу, добили сте? Оптужени? Добро. Сада то нећемо коментарисати.

Сведоци, су ту, сва тројица? Добро. Један од сведока чије саслушање смо планирали за данас је тражио одређене мере заштите, преко наше службе за подршку жртвама и сведоцима, па да бисмо о томе одлучили искључићемо јавност с главног претреса. Замолићу публику да напусти судницу.

Ради одлучивања о примени мера заштите сведоку

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се **ИСКЉУЧИ** јавност с главног претреса, па након што су из суднице удаљена лица-публика и након што је режији наложено да емитовање из ове суднице прекине према медија центру и судијском медија центру, као и другим јавним локацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити да у судници остане само сведок, дакле да судницу напусте сведоци Бориша Цмиљановић, то је – Ви сте и Љубомир Ристић, дакле за сада напустите судницу и сачекајте у просторији предвиђеној за вас.

ИЗОСТАВЉЕН ТРАНСКРИПТ У ДЕЛУ ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА КОЈИ СЕ ОДНОСИ НА ПЕРИОД ОД ИСКЉУЧЕЊА ЈАВНОСТИ ДО САЧИЊАВАЊА ЗАПИСНИКА О ОДЛУЧИВАЊУ О ПРИМЕНИ ПОСЕБНИХ МЕРА ЗАШТИТЕ СХОДНО ОДРЕДБАМА ЧЛ. 117-122 ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ КОЈИ ЈЕ ОБЈАВЉЕН У СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ПОД БРОЈЕМ 46/06 ОД 02.06.2006. ГОДИНЕ, КОЈИ ЈЕ СТУПИО НА СНАГУ 10.06.2006. ГОДИНЕ.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наредном делу отвори јавност главног претреса

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете увести публику. Дакле, ми ћемо Вам се обраћати само уз коришћење овог псеудонима.

Сведок ПОД ПСЕУДОНИМОМ «А»

Потом је сведок «А», прописно упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока па исказује:

Дакле, господине «А» саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или своје блиске сроднике изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном прогону.

Дакле, на та питања нисте у обавези да одговорите. Ако бисте одговором на неко питање повредили неку обавезу чувања тајне, службене тајне, у оквиру послова које сте радили, Ви ћете нам на то скренути пажњу, па да ли ћемо ми предузети неке мере у смислу да се ослободите те Ваше обавезе или не, отом-потом, али кажем у том смислу нам сугеришите. Све чега се сећате морате нам верно пренети, дакле ништа не смете у том смислу прећутати. Ја ћу Вас замолити да гласно прочитате текст те заклетве за сведока.

СВЕДОК "А": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Дакле, ево да публику само упознам са оним што смо ми овде урадили. Према овом сведоку смо применили одређене мере заштите сведока у складу са одредбама Законика о кривичном поступку. Сведок је добио псеудоним у овом предмету, то је псеудоним "А" тако да у јавност не смеју изаћи подаци о његовом идентитету. Уколико новинари прате ово суђење не смеју ни на који начин да повреде идентитет овог заштићеног сведока. Изволите. Ево чули сте шта је у оном нејавном делу нашег претреса, чули сте шта је предмет нашег интересовања, шта нас занима, па изволите, реците нам шта сте Ви у то време радили, које послове сте радили у то време, и да ли?

СВЕДОК "А": '99.године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је '99.године, и да ли имате икаквих посредних, непосредних сазнања везано за овај предметни догађај?

СВЕДОК "А": Ја сам 1999. године, био припадник тадашњег Ресора државне безбедности. Мој посао се углавном у Ресору односио на унутрашњу проблематику. Један од битнијих сегмената у раду, ужи део те проблематике којом сам се ја бавио, је био тероризам, због свих оних дешавања на Косову '97. године, сукоба који су ескалирали па и даље. Што се тиче самог случаја браће Битићи у том тренутку моја сазнања су била углавном посредна. Зашто? Зато што посао око браће Битићи, односно те информације су стизале од

Министарства унутрашњих послова, са терена, а принцип у раду у том тренутку је био да сви ти кратки извештаји, значи који су се односили на дешавања на терену у оквиру Републике, су међусобно размењивани између МУП-а и Ресора у коме сам ја радио, па сам на тај начин и ја имао у том тренутку сазнања да су ухапшена браћа Битићи. Сада се не сећам детаља где се то тачно догодило, ко је извршио хапшење због чега, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било по Вашем сећању, кад би то Ваше сазнање било?

СВЕДОК "А": Па ја мислим да је то било негде у пролеће '99. године, али не могу сад тачно да лоцирам. Заиста је било обиље тих података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролеће '99-те је цело прошло у бомбардовању, цело.

СВЕДОК "А": Ја сад тачно не могу да лоцирам да ли је то било у време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли је то било у време бомбардовања или?

СВЕДОК "А": Мислим да се то дешавало у време бомбардовања, да је почело бомбардовање, значи после 24. марта, али нисам сигуран заиста да лоцирам ближе да ли је баш тада али мислим да је било бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате како сте дошли Ви до тог сазнања?

СВЕДОК "А": Путем депеше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путем депеше?

СВЕДОК "А": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишта ближе о тој депеши?

СВЕДОК "А": Па то су депеше МУП-а које су као фотокопије стизале и у Ресор државне безбедности, с обзиром да се моја организациона јединица бавила иначе проблемима Косова и Метохије и дешавања актуелних доле, ми смо добијали комплет тих депеша из Јавне безбедности, значи фотокопираних и на тај начин сам ја први пут и сазнао за случај Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само дакле депеше у том смислу да су ухапшени?

СВЕДОК "А": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК "А": Колико се сећам тројица, тројица браће Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа више?

СВЕДОК "А": Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то Ваше прво сазнање?

СВЕДОК "А": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има каквих других, накнадних?

СВЕДОК "А": Има накнадних сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе?

СВЕДОК "А": Због тога што су припадници Ресора, значи наши радници са терена практично и они дошли до таквих сазнања, и они су писали извештаје који су се односили на то, али ја сад не могу да кажем да ли су они до тих сазнања стизали непосредно својим радом на терену или су то у контакту са

припадницима Министарства унутрашњих послова, али је био сећам се и извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и они сад извештавају?

СВЕДОК "А": Па и они извештавају о томе што се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се евентуално сећате о чему су они извештавали?

СВЕДОК "А": То су били подаци који нису били продубљивани у односу на оно што су били, у односу на податке који су били у тим депешама. Значи, ти почетни подаци, значи они нису имали шира сазнања шта се десило, због чега, али претпостављам, колико се сад сећам, да су они у контакту са колегама из Јавне долазили до таквих сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сад неко код вас у служби, у том одјелу или како се зове за тероризам?

СВЕДОК "А": За тероризам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одјел или?

СВЕДОК "А": То је управа која се бави пословима тероризма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту сад неко врши селекцију тих информација па да ли процењује да ли су те депеше, та сазнања, те информације које свакодневно добијате, да ли су сад интересантни са становишта ваших задужења, задужења Ваше управе, по овој линији тероризма рецимо? Па онда се каже е ово није за нас интересантно али ово би могло бити?

СВЕДОК "А": Тако је, али нисмо ми значи у управи, пошто сам ја био само једна од управа која се бавила тим пословима, нисмо ми били задужени да вршимо селекцију тих података због тога што је и само руководство службе добијало исте такве комплете, али ми јесмо сугерисали кроз извештаје, значи када дође извештај ми смо то упознавали наше надређене старешине. Значи ми смо њима указивали да су стигли некакви подаци који су нама безбедносно интересантни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то случај везано за ову конкретну депешу, везано за браћу Битићи?

СВЕДОК "А": Та депеша је сигурно стигла, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и то било нешто интересантно са становишта тероризма, рада Ваше управе и да ли се у том смислу нешто предузимало?

СВЕДОК "А": Не, моја управа не, није предузимала ништа што се тиче хапшења браће Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хапшења, али неког рада?

СВЕДОК "А": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ухапшени са неког рада, са становишта не знам тероризма да ли су припадници какве терористичке организације, да ли су учествовали у каквим акцијама и тако даље, значи нека обрада у том смислу?

СВЕДОК "А": Не, али ја то не знам да ли је предузимано значи на терену у центру на чијој територији је извршено хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате на чијој територији, ког центра је извршено хапшење?

СВЕДОК "А": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК "А": Сад се не сећам заиста. Значи, у том тренутку сигурно је писало где је извршено хапшење тако да и центар наш који је на том терену радио је сигурно имао таква сазнања али се ја не сећам где је то тачно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каква су даља Ваша сазнања везано за ово?

СВЕДОК "А": Па углавном из, након тога из медија, значи оно што је било, ништа даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Ви лично, ни Ваша управа, ако Вас добро схватам нисте добили никакве конкретне задатке везано за, иако сте известили по вашој линији старешине?

СВЕДОК "А": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потом о томе не знате више ништа док није почело по медијима?

СВЕДОК "А": Не, не. Значи руководство тадашње Државне безбедности мојој управи није дало никакве конкретне налоге везано за хапшење браће Битићи, нити смо ми имали било каквог оперативног или било каквог другог уплива у тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каснија Ваша сазнања из медија, да ли су Вас евентуално подсетила, вратила Вам сећања на те дане па да, или боље рећи, како сте Ви повезали та сазнања из медија, ми знамо да је то касније тек у медијима кренуло, после пар година, како сте то повезали са том депешом везано за хапшење тројице и тако даље, разумете?

СВЕДОК "А": Па једноставно препознао сам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имена?

СВЕДОК "А": Тако је. Значи хапшење браће Битићи кад се појавило после у медијима практично сам повезао са оном депешом која је из Министарства унутрашњих послова била прослеђена и нама, то су била та моја прва сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, видим, испоставило се у ствари и једина?

СВЕДОК "А": И једина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам заиста господине «А» ни што смо Вам дали мере заштите овог типа. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Кажете да Вам је дошла депеша у моменту када сте сазнали да су ухапшена ова три лица, јел тако. Јел никакву другу врсту информација, не кроз депешу, било какву званичну добијате у вези даљег њиховог, шта се с њима даље дешава, где су, шта је било, да ли су негде премештени, да ли су затворени, уопште било какво њихово даље кретање?

СВЕДОК "А": Не, ја нисам добијао такве податке, значи то су подаци који су стигли из Министарства унутрашњих послова и више значи моја управа није предузимала ништа, нити је имала овлашћења да предузме према браћи Битићи, какво је њихово кретање, да ли је ко предузимао и шта, и ко је издавао налоге ја заиста то нисам могао на мом тадашњем радном месту да знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нити било ко из Управе није никаквог контакта имао, евентуално не лично Ви, али да сте Ви можда сазнали, неко од Ваших колега или неко други?

СВЕДОК "А": Могуће да неко од колега значи који је у том тренутку био на терену, био је негде упућен на рад па је можда могао да добије такав налог, али не од мене, и ја о томе ништа нисам знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али то су само претпоставке?

СВЕДОК "А": Само претпоставке, тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Које Ви сада наводите, само могућност, јел Ви немате сазнања да је тако заиста и било?

СВЕДОК "А": Немам, немам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Немате?

СВЕДОК "А": Немам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако можете да се сетите садржину те депеше о којој причате?

СВЕДОК "А": Заиста је прошло јако пуно времена, али те депеше су углавном извештавале о самом догађају, значи наведени су подаци да је извршено хапшење са подацима, значи генералијама тих лица која су ухапшена и где је то урађено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ви сећате где је то урађено?

СВЕДОК "А": Не, не заиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то једина депеша коју сте везано за браћу Битићи добили и имали прилике да видите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да је добио другу по линији безбедности.

СВЕДОК "А": Било је касније још извештавања али ја заиста сад не могу да се сетим детаља, али не у смислу било каквог кретања или шта се дешава, то је једина депеша које се ја сећам, значи која је стизала у тренутку када су они.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред те информације о хапшењу, да ли сте имали информацију да су они прекршајно евентуално кажњени и како сте то сазнали?

СВЕДОК "А": Ја сад не могу да се сетим детаља, шта се након тога дешавало, али у мом сећању је значи сада само тај детаљ да су браћа Битићи ухапшена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате ништа даље о њиховој судбини, да ли сте у том смислу добили неку депешу, после хапшења накнадно?

СВЕДОК "А": Заиста не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били у обавези да кад примите ту депешу према централу у Београду направите какав извештај и Ваше виђење ситуације?

СВЕДОК "А": Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везано за депешу?

СВЕДОК "А": Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви никакву процену нисте имали?

СВЕДОК "А": Никакву процену јел, кажем Вам, тај облик извештавања није стизао само до мене, он је стизао и до руководства службе. Значи, сви ти комплети некаквих дешавања, значи података који су стизали са терена стизали су руководству. Значи, ми у том смислу нисмо требали да дајемо никакве процене шта даље са тим случајем јер нисмо били ни надлежни да предузимамо, јер нисмо ни извршили хапшење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали контакт са Вашим колегама из Прокупља?

СВЕДОК "А": Из Прокупља?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Да ли је уопште постојао део Ресора државне безбедности у Прокупљу, у СУП-у Прокупље?

СВЕДОК "А": Колико ја знам у том тренутку је био један део наших колега са простора Косова и Метохије који је био измештен у Прокупљу и ја сам имао дневне контакте са лицима из Ниша, пре свега, где је наш центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат господине «А», што би био измештен још је бомбардовање у току, још нема измештања?

СВЕДОК "А": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо пролеће '99-те, бомбардовање.

СВЕДОК "А": Са колегама у Нишу да. У Прокупљу је било наше одељење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јесте ли имали у то време неке контакте у смислу телефонских разговора или усмених разговора са колегама из Прокупља?

СВЕДОК "А": Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везано за овај случај?

СВЕДОК "А": Директно везано за тај случај?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са колегама из Куршумлије јесте ли имали неки контакт?

СВЕДОК "А": Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа?

СВЕДОК "А": Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Јову Милића?

СВЕДОК "А": Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То би било све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само једно још питање. Молим Вас, само ми објасните мало, шта је циљ такве депеше која дође а по њој се ништа не ради, што Ви уопште добијате такву врсту информација?

СВЕДОК "А": Тадашње руководство је увело да све депеше из Јавне безбедности стижу и у Ресор државне безбедности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па по тој логици?

СВЕДОК "А": Па по тој логици је та депеша, ето сад та управа у којој сам ја радио је између осталог имала у свом опису послова и решавања на простору Косова и Метохије, и све оно што се дешавало смо ми добијали све те депеше из Јавне безбедности, фотокопије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Као информативно?

СВЕДОК "А": Као информативно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А ви ништа нисте?

СВЕДОК "А": И ми ништа нисмо предузимали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ни по другим, не само по овом, него и по другим?

СВЕДОК "А": Ни по другим, док то није било директно наложено од нашег руководства, значи да ми нешто предузмемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могу ја сад. Имамо у списима једну депешу, сад не могу да је нађем, којом Јавна безбедност обавештава своју централу у Београду о догађају везано за браћу Битићи, па бих молио суд да то покаже сведоку и да каже да ли је то та депеша? То је прва депеша о томе, коју је потписао начелник СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад мало хипотетике, да би смо разјаснили неке ствари да се надовежем на ово питање колегенице Божиловић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам вама дао добре копије, код мене су остале све ове неке лоше копије, дал би то било ово, упућено МУП-у Републике Србије 28., није то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ухапшен је Пера Перић јуче на путу, не знам ни ја ком и у његовом аутомобилу пронађена нека експлозивна направа са таквим временским окидачем и шта ти ја знам, нешто што дакле упућује по самој природи ствари на разумљив предмет интересовања ваше управе. Да ли треба неко сад да вам каже е радите по томе или ви сами кажете ово је за нас интересантно па извештавате непосредне руководиоце и кажете по овоме би требало нешто радити итд. Дакле, ја сам се сад само надовезао у смислу неке хипотетике шта треба тамо да пише у тим депешама да би сте ви, какве информације треба да добијете да би сте Ви кренули да радите, разумете?

СВЕДОК "А": Значи, такав облик извештавања је постојао од наших припадника. Значи, и наши припадници који су на терену су слали те кратке депеше, такве депеше сам ја био дужан да проследим нашем руководству и да евентуално сугеришем поступање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поступање?

СВЕДОК "А": Али са депешама из Јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево из Јавне безбедности добијете такву информацију?

СВЕДОК "А": То је руководство одлучивало, зато што, кажем Вам, такав комплет депеша је пре свега стизао на начелника тадашње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али и ви добијете само копију тога?

СВЕДОК "А": Само добијем копију и информативно, значи онога што је Јавна безбедност на терену сазнала, односно до којих је података дошла и они по том аутоматизму који је тада важио шаљу и у Ресор државне безбедности, значи шта они раде на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад горе руководиоци одлуче да се по томе ради онда?

СВЕДОК "А": Тако је, они дају налоге, то не мора да се да ни линији, то може, значи у то време су могли такве налоге да дају конкретно у било који центар Државне безбедности који се налазио на територији Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта желите, да сведоку дамо ово на увид?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дајте сведоку на увид па да види од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да се изјасни да ли му је то што познато?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, то је прва информација која је ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо ли преко документ камере, ја молим режију да на мониторе, који узгред буди речено нису ни укључени овде у судници, а ни документ камера, јел.

Сведоку се даје на увид копија депеше СУП-а у Прокупљу од 27.06.1999.године, са стране списка 286 и 287/72.

СВЕДОК "А": Треба да кажем јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да коментаришете.

СВЕДОК "А": Значи ово јесу те депеше које су стизале из МУП-а и то баш у оваквом облику, фотокопирани. Значи, препознајем заглавље и то је био уобичајени облик извештавања, али не могу да тврдим да је то та депеша у којом сам ја сазнао да су браћа Битићи ухапшена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имамо још једну врсту депеше волео бих да предочите сведоку да ли је и овакве депеше добијао, то је комуникација између МУП-а и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, само да ли су и овакву врсту?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли и такву врсту депеше имамо исто код нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ово имамо, ево овако ћемо констатовати па ћемо после наћи.

На тражење заменика тужиоца сведоку се даје на увид и депеша број 214/99 од 27.05.1999.године, па сведок исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле чули сте шта Вас пита заменик тужиоца?

СВЕДОК "А": Да ли смо и овакву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и такву врсту депеша добијали, Ваша управа, Ваш Ресор?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК "А": Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сам ја Вас разумео, Ви сте добијали депеше које су у ствари вид комуникације на пример Прокупља и МУП-а Републике Србије у Београду?

СВЕДОК "А": Ми смо добијали депеше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са терена све, све са терена.

СВЕДОК "А": Све са терена Јавне безбедности које су копиране и које су слате у Београд у централу а оне прослеђиване у Ресор државне безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Јавна безбедност има неке своје посебне јединице, јединице за криминал, јединице за саобраћај, јединице за пограничне послове, да ли сте Ви све то добијали на увид?

СВЕДОК "А": Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви конкретно добијали на увид, коју врсту депеше?

СВЕДОК "А": То су само депеше које су се односиле на дешавања на Косову и Метохији, с обзиром да је приоритет рада у мојој управи, у том тренутку је значи био простор Косова и Метохије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је правио селекцију тога да ли ће то бити послато вама или не?

СВЕДОК "А": То су правили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо ту линију.

СВЕДОК "А": То су људи који су радили у шифри, значи који су добијали из Јавне безбедности код нас у шифру те депеше они су правили одређени број комплета, комплетан збир свих депеша које су дошле, претпостављам да је ишао на начелника Ресора и заменика у том тренутку а онда је доле вршена селекција по одрђеним линијама рада које су то депеше које се њима могу проследити на упознавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али пазите ово је депеша о догађају који се збио у Србији, десио у Србији, не на Косову, а Ви сте примили?

СВЕДОК "А": Да, ја сам добијао депеше од наших центара везано такође за догађаје на терену, врло често се у том тренутку поклапали извештаји Ресора државне безбедности, односно сазнања и Министарства унутрашњих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По истом догађају?

СВЕДОК "А": По истом догађају. Мени су биле меродавне депеше које су стизале од наших центара, односно наших радника са терена. А ове депеша из Јавне смо добијали по неком аутоматизму у том тренутку које је руководство увело чисто информативно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас раније питао да ли сте комуницирали са вашим људима из Прокупља, а сад сте поменули да су стизале од прилике депеше ваших људи са терена?

СВЕДОК "А": Тако је, дневно су стизале депеше из Центра Ниш који је покривао иначе округ Прокупље о ономе што се дешавало на територији тог центра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то био једини облик комуникације са Вама и са Вашим људима из Прокупља, та депеша?

СВЕДОК "А": Та депеша да. Значи ми нисмо имали никакав налог везано за овај догађај да бисмо комуницирали на било који другачији начин да бих ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, него Вас пита заменик уопштено у смислу комуникације, да ли се комуницирате само депешама или?

СВЕДОК "А": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или на неке друге начине?

СВЕДОК "А": Не, не, користимо телефоне наравно, користимо телефоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за овај случај из Прокупља јесте ли имали неког телефонског, то сам и раније питао?

СВЕДОК "А": Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте. Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам разумео да је сведок радио у централу ДБ-а у Београду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па сад ме интересује, имајући у виду саслушање овде ових инспектора ДБ-а из Прокупља, ко одлучује да ли је неки случај интересантан за Ресор државне безбедности? Да ли је одлучио онај који је директни оперативац, да ли његов шеф, да ли Центар у Нишу, да ли Ресор у Београду, ко одлучује да ли ће се они умешати да раде тај посао, да ли је то за њих занимљиво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

СВЕДОК "А": Да, јесам. Јел треба да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК "А": Па руководство је одлучивало ко ће предузети одређене мере у конкретном случају.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А које руководство, јел начелник Ресора, његов заменик или директор управе, шеф управе како се зове, начелник?

СВЕДОК "А": Оперативац на терену који има било каква сазнања он није могао да одлучи које ће мере предузети.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, ко је могао?

СВЕДОК "А": Он је значи по систему субординације извештавао свог надређеног старешину.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел он могао то да одлучи?

СВЕДОК "А": Надређени старешина није могао док не информише руководство у Београду. И начелник Центра у Нишу није могао на своју руку да предузме било коју меру док није известио руководство у Београду и добио налог, односно одобрење да предузме било које мере.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи само из Београда је могао да стигне налог да Ви предумете тај случај, да ДБ преузме тај случај?

СВЕДОК "А": Колико ја знам и како је функционисала служба у том тренутку нико на терену није самостално од оперативаца могао да предузме било какве мере јер би онда искакао из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је било извештавање и потом повратни у смислу?

СВЕДОК "А": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умешајте се, предузмите или?

СВЕДОК "А": Тражи став и мишљење или евентуално шта да предузме и да ли да предузима у сваком конкретном случају.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Господин «А» је искусан полицајац нарочито на том тероризму, ми имамо овде доста материјала, доста смо, доста је суд истраживао. Ми имамо и податак да је рецимо Ресор државне безбедности разговарао са њима пола сата итд., а ја бих сада напоменуо

сведоку о каквом се случају ради, па шта он мисли, да ли то може, да ли би то било по његовом искуству да ли би то било занимљиво за Ресор државе безбедности. Рекао бих рецимо да се ради о албанским грађанима, да су држављани Сједињених Америчких држава, да је то било у време бомбардовања, или одмах после бомбардовања, да су имали плочице са ознакама УЧК, да су имали фотографије где су били у униформи УЧК, да су илегално прешли границу итд. Да ли то може да тај оперативац за пола сата да одбаци такву иницијативу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су то све информације које има оперативац на терену.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, има их оперативац и начелник тај, овде је био Протић, јел.

СВЕДОК "А": Нисам баш разумео питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па кажем тај случај и ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сад по Вашем најбољем искуству, Ви добро радите управо по тим питањима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Баш на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ове информације заслуживале пажњу Ваше управе?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи чињеница амерички држављани, Албанци.

СВЕДОК "А": Такве информације су свакако заслуживале пажњу, али било какво предузимање било којих мера од стране Ресора, није могло бити предузето без одобрења и без писмене комуникације.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било тражења одобрење, не знате?

СВЕДОК "А": Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од кога одобрење, од начелника Ресора?

СВЕДОК "А": Од начелника Ресора, наравно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За сваки случај из целе Србије?

СВЕДОК "А": Не за сваки случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па за сваки случај за који се процени интересантним.

СВЕДОК "А": Тако је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Могу ли они сами да процене да то није интересантно за њих и да одбаце, кажу ево прекршај?

СВЕДОК "А": То зависи од вештине оперативца који је на терену који је дошао до тог сазнања. Знате, ако је млад човек, млад човек па дође до таквих сазнања он може да буде у заблуди, мада није било таквих искакања. Али ако је то посао Јавне безбедности, онда Државна безбедност ту није предузимала ништа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А не, овако је било, Јавна безбедност је рекла није за нас, и послала је државној да они виде је ли за њих.

СВЕДОК "А": Ја то не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А они кажу. Па ја Вам кажем, тако је од прилике произилази из списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па они исто рекли није за нас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па они су рекли и они није за нас нека иде неком тамо. Ја то не могу да верујем, он то није хтео, овде ти инспектори су стално. Па добро он је рекао мени што много више него што су они хтели да кажу, а нису хтели ништа. Значи Ви мислите, само још једно питање. Да ли он мисли да је у оваквом догађају оперативац, начелник у Прокупљу, морао да обавести макар начелника Центра у Нишу или начелника управе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сазнања ове врсте.

СВЕДОК "А": Обавеза.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, то, добро хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Извињавам се само да се надовежем, а шта ако оперативац процени да је потребно хитно поступање?

СВЕДОК "А": Ако оперативац процени да је хитно поступање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, на терену потребно је хитно да се поступи, да ли има времена за сво ово обавештавање како сте нам сада објаснили, шта ради тад?

СВЕДОК "А": Он тада практично користи телефоне, значи специјалне везе које постоје и тражи, информише такође, значи не чека тај папир који има свој пут неки, време изискује, него телефоном практично извештава свог надређеног старешину и тражи став шта да ради у сваком конкретном случају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи на исти начин иде комуникација и у таквих хитним случајевима, ништа није ванредним неким путем?

СВЕДОК "А": Апсолутно, значи пракса рада Ресора државне безбедности и поступања на терену је била да за сваку предузету меру од стране Ресора морате имати одобрен став. Врло мали број случајева је било где су се такви налози, бар да ја то знам, давали усмено и могло је у случају хитности поступити и тако али је онда након тога морало писменим путем да се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да буде потврђено?

СВЕДОК "А": Тако је, да буде потврђено да се конкретно сваком нашем раднику на терену објасни шта треба да предузме и према коме и у ком времену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако суд дозволи ја бих поставио нека питања сведоку, рецимо, прво интересује ме шта је по професији?

СВЕДОК "А": Ја сам правник.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. То питање пре свега усмено да видимо шта је он тамо радио, да ли је он стручњак за експлозиве или, јесте ли се Ви бавили аналитиком можда у том периоду?

СВЕДОК "А": Не, никада нисам се бавио аналитиком.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А, кажите ми да ли знате где се води Центар који је обрађивао албанске терористе, сепаратисте и тако даље?

СВЕДОК "А": Нисам разумео питање.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где се води, извињавам се погрешно сам поставио питање, где се воде досијеи и евиденција, архиве о албанским терористима, да ли такав центар или архива постоји у Државној безбедности?

СВЕДОК "А": О предметима албанских терориста?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте.

СВЕДОК "А": Постоји.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се они воде по именима?

СВЕДОК "А": Воде се по именима.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се тај да кажем та архива или евиденција како год хоћете, налази у Београду или се налази, да ли свака та подручна ваша јединица има, или деташман има такву евиденцију?

СВЕДОК "А": На то питање не бих могао да вам одговорим. Значи, с обзиром да то задире у пре свега те аналитичке послове који су стручни у Ресору, односно сада у агенцији где се све налазе такви досијеи, и у колико се води и у колико примерака.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су вашој управи доступни ти документи?

СВЕДОК "А": Само они који су стигли у управу. Не стижу сви документи са терена у управу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говоримо о досијеима.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Досијеима, евиденцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О случајевима обрађеним.

СВЕДОК "А": Само оне за које је управа била одговорна. Значи постојала су досијеа која нису се налазила у управи него су се налазила у нашим подручним организационим јединицама.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не знам да ли знате одговор на ово питање, али је интересантно, да ли су се такви досијеи водили и у Ресору јавне безбедности или само у Ресору државне безбедности?

СВЕДОК "А": Не бих знао за Јавну безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са досијеима центара са Косова и Метохије који су измештени после бомбардовања у Србију, да ли је Ваша управа добила те и какве досијее?

СВЕДОК "А": Не, не, моја управа не, јер досијеи се нису чували у мојој управи. Значи, моја управа је била оперативна управа а имали смо посебну управу која је била задужена за досијее.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, питање је, да ли се сведок сећа шта је писало у депеши Државне безбедности зашто су лица, браћа Битићи лишена слободе, који је разлог, да ли се сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он одговорио, да се не сећа никаквих детаља.

СВЕДОК "А": Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не. Да ли сте проверавали та лица, да ли се налазе у евиденцији која је, у овој евиденцији о којој говоримо, досијеима, архивима?

СВЕДОК "А": То ради оперативац на терену који дође до таквих података, то је његова обавеза.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих замолио суд да предочи изјаве оперативаца и из Прокупља и Ниша, који су рекли да управо зато шаљу депеше у Централну Државне безбедности зато што они немају архиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Они кажу нешто друго и то има неког свог смисла. Ми на терену немамо збирно сагледавање, човек је дошао, због нечега је ухапшен и тако даље, не можемо ми сад проверити га по разним линијама јер ми тих, таквих података немамо, ал зато имамо, извештавамо горе централу, е а горе тих података има па се онда врше провере, и то има неког смисла.

СВЕДОК "А": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нам сад кажете обрнуто.

СВЕДОК "А": Ја само хоћу да кажем да сваки центар наш, Државне безбедности на терену је имао своје евиденције, и онај на терену који дође до одређених оперативних података прво на свом терену то проверава па онда шаље у централу и тражи проверу у управи која држи сва та досијеа да ли има података за то лице, зато што сваки центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тражи се од те управе?

СВЕДОК "А": Тако је, тако је. Зато што сви ти подаци који су стизали из било које организационе јединице са терена су се сливали у ту управу која је држала досијеа у Београду, значи централизовано на једном месту.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико дуго сте радили у тој управи?

СВЕДОК "А": У тој управи сам радио од '92.године.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи може се закључити да сте Ви добар познавалац тероризма, сепаратизма, ексцеса на Косову и Метохији?

СВЕДОК "А": Па не може се рећи све негде до '97.године, јел у периоду од '92.-'97. у мом опису послова није био сегмент Косова.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли имена браће Битићи значе, да ли сте наилазили на њих радећи свој посао раније пре ових депеша?

СВЕДОК "А": Не, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је тада кад сте добили али у том моменту кад сте добили ову депешу како кажете коју сте прво видели, да ли Вам је позната бригада која се зове «Атлантик»?

СВЕДОК "А": Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте припаднике ОВК водили посебно у неку евиденцију?

СВЕДОК "А": Нисмо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је 12 дана довољно да се уколико таква лица постоје у архиви, пронађу и извести оперативац о сазнањима?

СВЕДОК "А": Нисам разумео питање?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је 12 дана временски оквир довољан да када добијете депешу проверите та имена и одговорите оперативцу на терену?

СВЕДОК "А": Сасвим довољно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Ваша управа са Владом Србије учествовала у изради књиге где је албански тероризам и организовани криминал Косово и Метохија, да ли сте радили на томе и да ли сте досијее?

СВЕДОК "А": Не, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја ћу ову књигу предати суду свакако. Када Ви добијете ту депешу, Ви известите свог начелника управе, јел тако, шефа управе?

СВЕДОК "А": Шефа управе затим помоћнике и све остале у хијерархији.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можемо да знамо како се звао шеф управе. Што се мене тиче може и да напише ако је то неки податак који изазива одређену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време ко је?

СВЕДОК "А": '99-те?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК "А": Па не бих да кажем то име.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је њему директно надређен?

СВЕДОК "А": Њему је надређен помоћник који покрива те послове, заменик начелника и начелник.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су они сви по хијерархији морали бити упознати са овим случајем?

СВЕДОК "А": Они су сигурно били упознати и без начелника управе зато што су добијали, кажем вам, комплете свих тих, директно су добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би податак о томе ко је био начелник управе тада у то време, што би то била као нека сад посебна тајна, добићемо ми то ако треба.

СВЕДОК "А": Ја ипак не бих то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад, сведок каже неће одговорати на питања чијим одговором би себе изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, не видим ни један од ова три разлога да би стајали у овом случају, одговоре на ово питање. Изузев оно наравно, повреда службене тајне па док не буде ослобођен дужности чувања, али добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих уколико сведок хоће да одговори, поставио питање шта је конкретно његово задужење било у тој управи, просто да видимо да ли је то сведок који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао нам је, тероризам на Косово.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, да, али у оквиру тога шта, да ли, видим није аналитика, значи није ни субевиденција.

СВЕДОК "А": Оперативни послови. Значи моја управа је била оперативна управа и она се бавила оперативно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Можете нам приближити, не морате у овом случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да стекнемо представу шта је то?

СВЕДОК "А": Оперативни послови?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "А": Практично свако поступање на терену везано за опис послова за које је била надлежна моја управа за то смо били надлежни, значи ми смо практично предузимали мере, добијали таква сазнања, информисали руководство, тражили став да ли треба поступати или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добијете налог да се поступи и какво је то поступање, у том смислу?

СВЕДОК "А": Поступање је у смислу, значи да писменим путем ми налажемо нашим оперативцима на терену шта треба предузимати у сваком конкретном случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "А": Или не предузимати, или не предузимати.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Једно хипотетичко питање ако суд дозволи, ево преко суда ћу. Да су се ова браћа Битићи налазила, да не кажемо браћа Битићи, да су том приликом ухапшени терористи за које постоји у евиденцијама јасна назнака да се ради о људима који су вршили терористичке акте и тако даље, шта би био Ваш одговор оперативној јединици у Прокупљу? Значи да имате потпуно поуздане податке да се ради о лицима која су, у Прокупљу да су их ухапсили, не браћу Битићи него нека лица која се налазе у Вашим евиденцијама?

СВЕДОК "А": Свакако би добили налог да продубе почетна сазнања, свакако би добили налог да продубе почетна сазнања онда би смо тражили од других линија рада да ли они евентуално имају каква сазнања везано за конкретан случај. Јер то да је неко терориста или да се бавио нечим то самим тим не значи да је био у надлежности управе у којој сам ја радио, можда се и нека друга од линија рада бавила таквим случајевима и онда ми не бисмо улазили у такав случај без одобрења начелника или заменика начелника.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И ако бисте тако сазнали да се ипак ради о терористима који су радили кривична дела из главе XVI чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деловали на Косову и Метохији.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Шта бисте онда урадили?

СВЕДОК "А": Онда би свакако дали некакве налоге нашој оперативи на терену да предузме одређене мере.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А које то мере, какви би то налози били, да ли би то било хапшење, да ли би то било одлазак код тужиоца, шта би ти људи?

СВЕДОК "А": Апсолутно бисмо, значи ако бисмо имали поуздана сазнања да се ради о терористима наложили њихово привођење и онда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон, ја мислим да је ово добро питање браниоца, али сведок одговара у множини, а моје сад питање гласи, шта би конкретно сведок урадио, и да одговор његов гласи ја бих урадио то и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, он је малопре рекао да они у ствари својим оперативцима на терену налажу предузимање неких мера, то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже ми би дали налог, да ли то значи да би и он дао налог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он пита да разјаснимо, шта значи то ми?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми би предузели нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би и управа или ја конкретно?

СВЕДОК "А": Па мислим ово је прво било хипотетичко питање, да Вам кажем у сваком конкретном случају би се процењивало на основу добијених сазнања шта би се предузело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мене интересује колико сте Ви самостални у Вашем раду, па кад кажете ми би дали налог да ли би могли Ви лично да дате неки налог?

СВЕДОК «А»: Моја линија рада у том тренутку је била координирајућа, она није била наредбодавна, значи ја не бих могао без одобрења виших старешина било какав налог да дам, било коме на терену. Значи моје је било да координирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, препоруке?

СВЕДОК «А»: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кад кажете ми би дали налог, на шта сте у ствари мислили, јесте ту укључивали Вас или би то значило да Ви чекате налог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у праву, ко ми?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то ми, управа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то ми?

СВЕДОК «А»: Центри су били потпуно самостални. Мислим, да појасним око функционисања. Центри су били потпуно самостални у поступању на њиховом терену, и по својој линији су извештавали руководство у Београду. Значи, они су могли мимо управе да добију од руководства у Београду налог да предузму нешто на терену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то мимо вас?

СВЕДОК «А»: Мимо нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мимо вас, мимо Вас лично?

СВЕДОК «А»: Мимо управе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мимо Вас лично или мимо ваше управе?

СВЕДОК «А»: Мимо наше управе, мимо наше управе.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја мислим да суд овде треба да покрене поступак против колега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сад је председник рекао да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ради се о томе што ми ипак нисмо трибунализовани, нисмо научили на ове ствари.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На основу свега, на основу исказа господина «А», на основу свих ових сведока из ДБ-а, ја сам закључио да не може ништа у ДБ да се деси док не одобри Раде Марковић или Јовица Станишић, они то не могу да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мало је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тако испада, ништа под милим богом, а ови шта све раде, шта је све УДБА радила са мном, а шта иначе ради. Не могу да схватим да сте Ви толико били као да су Вам везане руке, нисте могли ништа. Сваки оперативац је био Бог у малом месту. Немам питања, само хоћу да кажем испада, па јесте питање, како је јел о свему одлучује, моје је питање јел о свему одлучује начелник, баш о свему? Да ли ће покренути се поступак, да ли ће се неко ухапсити, да ли ће се неко саслушати, ја из неких других предмета имам друга сазнања, а сад је мало и ово контрадикторно кад каже центар може, центар у Нишу може мимо помоћника, мимо не знам, мимо управе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже може мимо њих донети наређење, налог директно од Радета Марковића или његовог помоћника.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од Раде Марковић, значи само је он могао да одлучи да ли ће да се овде води истрага?

СВЕДОК "А": Ја не кажем да је могао само он, али сам рекао значи да може да се догоди да мимо значи било које линије у Београду руководство да налог било ком центру да поступа у одређеном случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је разумљиво, али остаје нам заиста нејасно мало да практично по овим вашим линијама и начину рада онај одоздо обавести, па обавести, обавести и сад чека повратно дало би се закључити да то иде до самог врха ресора, тј. до начелника ресора, а тако и у повратном?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, све и онда би могао да ради то.

СВЕДОК "А": Не иде све, не иде све заиста, у том тренутку је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је мало чудно?

СВЕДОК "А": Било је обиље података који су се односили на простор дешавања на Косову и Метохији и наравно врши се селекција тих података и информисе се по систему субординације руководства, али не сви подаци јер то је кад би вам ја рекао да у једном дану рецимо у том тренутку стигне стотине депеша.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па баш то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је начелник ваше управе био самосталан у свом раду? Начелник ваше управе?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Начелник центра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК "А": Углавном је било све централизовано, он је био самосталан у склопу оних неких редовних активности које су се одвијале у тој управи, али у оквиру оваквих случајева када се деси да је нешто ново на терену ухапшен и то посебно не од припадника Државне безбедности, него из Јавне безбедности, онда начелник управе није могао ништа мимо руководства, значи није могао он самостално да комуницира са било ким и да издаје било какве наредбе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам у једном другом предмету тачно упознат рецимо шта све може начелник центра, он може много, центра конкретно.

СВЕДОК "А": Начелника центра, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел могао овај начелник центра који ће бити сведок, начелник центра из Ниша, је ли он могао да наложи, да наложи например предузимање истражне радње?

СВЕДОК "А": Он је могао одређене мере, одређене мере је могао да наложи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Које?

СВЕДОК "А": Ја заиста то не могу сад да кажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, је ли могао да каже ухапсите их, саслушајте их, предајте их истражном судији?

СВЕДОК "А": Не, не. Да вам кажем, у ресору Државне безбедности колико је мени познато у том тренутку без информисања, значи највишег руководства никакво хапшење није се предузимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

Да, да, можете овај микрофон.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Реците ми да ли је по вашој линији рада, односно од РДБ-а по службеној дужности случајно покривани били и затвори на територији Србије? Да ли сте покривали по вашој линији рада?

СВЕДОК "А": Не.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Никако?

СВЕДОК "А": Не.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Пошто сте, рекли сте шеф оперативних дела у вашој служби, добијате ову депешу да се ради о лицима терориста, они се налазе тренутно у затвору, ухапсила их нека друга, да ли имате право да идете и да обавите разговор са њима у затвору?

СВЕДОК "А": Само уз одобрење, значи.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли имате право или немате право, није битно одобрење или не?

СВЕДОК "А": Само уз одобрење, немамо право, само уз одобрење значи правосудних органа и налога наших старешина ми можемо да обавимо такву врсту разговора.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сте за време повлачења војске и МУП са територија Косова и цивила имали ваше раднике на пунктовима на административној линији између Косова и Србије који су покривали пунктове нпр. у Рудару, тамо Рибарићи?

СВЕДОК "А": За то је био надлежан посебан руководиоца у Ресору државне безбедности који је иначе боравио на Косову и Метохији.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Значи било је, јел тако?

СВЕДОК "А": Не знам да је било, ја немам таква сазнања, али човек који је био задужен испред службе за посао на Косову и Метохији је верујем имао таква сазнања.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ове извештаје све које добијате од ваших радника на терену, значи оперативни у околини рада, ја мислим ако је оперативно значи имате право и да покривате људе у случају да сумњате да се баве и тероризмом ви покривате пратите, јел тако?

СВЕДОК "А": Ми смо предузимали различите мере.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: У том домену?

СВЕДОК "А": Различите мере, различите мере.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Е сви ти извештаји који се вама достављају, да ли се то чува негде и дан данас?

СВЕДОК "А": Ти извештаји се чувају, наравно постоје у архиви.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ако би случајно значи био радник Државне безбедности на пункту 12 часова, коме он подноси извештај за време ангажовања тих 12 часова на том пункту?

СВЕДОК "А": Његовом непосредном старешини.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јел непосредни старешина после обавештава даље или остаје то ту?

СВЕДОК "А": Апсолутно, ако процењује да подаци заслужују даље обавештавање, он је у обавези да обавести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе не?

СВЕДОК "А": Иначе не.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако суд дозволи, имам само једно питање, обзиром да овде имамо човека који је дуго радио ову врсту посла, хтео сам да Вас питам да ли Вам је познато име Азем Сила?

СВЕДОК "А": Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не. Бивши Министар одбране у Влади Хашима Тачија? Терористички напад на чланове Министарства унутрашњих послова, на железницу у Глоговцу, 80 етничких Срба, Подујево, Штимље, 800 Албанаца претили да постану чланови Демократске партије Косова, асанација и тако даље, није Вам то ништа познато?

СВЕДОК "А": Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Ја бих ако суд дозволи доставио суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немамо питања за сведока више?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли у суд?

СВЕДОК "А": Не.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине «А» можете ићи.

Изволите браниоче.

СВЕДОК "А": Довиђења.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, ја бих доставио књигу коју је штампала Влада Републике Србије, она је на енглеском, али ја сам овде урадио и превод и обзиром да је у оптужници као један од доказа наведен, наведене некакве потврде Азема Силе. Молим? Похвалнице да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, похвалнице.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сам хтео да доставим ову књигу да просто, мислим да је важно да се види шта је Влада Србије штампала у овој књизи, и претпостављам да су ово неке од евиденција мислим и за питање следећем сведоку који су се налазили или у Државној безбедности или негде друго, где је он означен као један од најзначајних терориста на Косову, те у том смислу је интересантно да тужилац налази и валидним оно што је он потписао, просто

то би било слично ко кад би Сједињене Америчке Државе уважавале оно што да Бин Ладен везано за 11. септембар. Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Суд процењује да ли је валидно или не, ја сам имао само те похвалнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо шта ћемо са овим урадити.

Бранилац оптужених адв. Прелевић суду даје на увид уз објашњење како је то и евидентирано аудио техником у суду, књигу на енглеском језику издата од Владе Републике Србије у Београду септембра 2003. године, под називом, у слободном преводу председника већа, «Албански тероризам и организовани криминал на Косову и Метохији».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је карактер те књиге, да ли ту пише? Да ли је то документ, да ли је то заведено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Цмиљановић Бориша.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је у међувремену приступио и пуномоћник оштећених Наташа Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Цмиљановићу.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви прошли пут нисте дошли из неких породичних разлога јел тако?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па смо ми та објашњења и оправдања прихватили.

Сведок ЦМИЉАНОВИЋ БОРИША

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Јован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању полицајац, јел тако?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Овде живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београд, Љубинке Бобић бр.14?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: 1974.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Пријепољу.

Са подацима као са записника од 29.05.2006. године из поступка истраге, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Цмиљановић, саслушаћемо Вас као сведока дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам кажете, верно да нам пренесете, ништа не смете прећутати у том смислу. Молим Вас прочитајте гласно текст те заклетве за сведока ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од овога што ми познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала, господине Цмиљановићу. Ви сте саслушани у поступку истраге, ево ја мало пре рекох да је то било 29. маја 2006. године код нашег истражног судије овде.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се тога?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па делимично, али значи то је што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да, што сам дао то остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам само укратко лето '99. године, бомбардовање, то је било у пролеће?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тада?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Био сам овде у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као полицајац?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој организационој јединици?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Бригада полицијска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицијској бригади?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли ишли на какве обуке посебне?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: После бомбардовања ишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: После бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, где сте ишли, ко је био са Вама да ли се сећате неког од колега из јединице и тако даље?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: То је било ја мислим крај јуна, почетак јула, тако. Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били на обуци?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Петрово Село, Кладово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петровом Селу, добро. Колико сте остали дуго?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био са Вама још од колега ако се сећате?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па био је Човић, ја мислим, Рајовић, Бошњаковић, Кнежевић, има ту 8 нас је било из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било вас 8?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, али тачно сад свих имена се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то изгледало, та обука? Јел било напорно?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је било ангажовање, целодневно или?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па да оно у паузи зна се по плану и прогарму, значи зна се кад обука, кад одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли Ви од прилике у камп?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Увече, предвече тако у 9 – 10 сати, био је мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели још било људи тамо да су већ раније пре вас дошли или сте ви међу првима, ваша група?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам то, значи нико није било осим ових што су нас прихватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас постројавали тада увече?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да, да оно смотра и то и прозивка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извршена смотра, прозивка, јесте ли добили вечеру?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја мислим да смо то добили кад смо кренули из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ланч пакет. Да ли је било неког постојавања типа да вам се одржи нека добродошлица, да вам се предоче циљеви обуке и тако даље и тако даље?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Увече је ја мислим само било оно смотра, преглед ствари и то и после на спавање, пошто је било касно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а да ли је била смотра и постројавање неко овог типа да сте дошли ту и ту, да су циљеви обуке ти и ти, да ћете на њој остати толико и толико, да ћете се на обуци бавити тиме и тиме, не знам ни ја ето тако у том неком смислу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па било је оно да ћемо остати 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: И обука оно за ОПГ то је била обука, значи није нико говорио сврху тога сад, значи то нам није ништа, само обука за ОПГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајте овде оптужене, ову двојицу људи, да ли познајете те људе?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Из јавности само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Из средстава јавности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте из средстава јавности о њима сазнали и видели?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Са телевизије, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па ово што је било у средствима информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их познајете по лику у смислу? Молим?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што надимак Поп?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па тамо се чуло оно надимак Поп кад смо били на обуци, а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је, ко је тај човек за кога сте чули да има надимак Поп? Кажете тамо се чуло, па шта сте тамо чули?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па оно између инструктора оно кад су један другоме говорили, једино то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је држао обуку?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је изводио обуку, да ли сте имали неке наставнике, тренере, инструкторе?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па јесу инструктори били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко су били ти људи?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам, то вероватно то из МУП, откуд знам, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били обучени? Како су изгледали?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Обучени у маскирну униформу за обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирну униформу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какве су капе имали, ако су имали?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па све зависи, неко качкет, неко шешир, све зависи пошто је било топло, значи мењали су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Качкет, шешир?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беретка?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: И беретке су имали неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Црвене ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког имена тих људи или надимка?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па једино што сам знао онда био је Ђерић и Радосављевић, то од познатих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђерић, ко је био Ђерић?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па испред МУП-а, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био ту?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па у својству тамо за обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Вам је он држао обуку нешто или?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не, он је био један од руководећих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од руководиоца?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Радосављевић, Гури је ли?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тамо био?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па исто један од тих вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био тамо тај Ђерић, Радосављевић, јесу тамо били свих тих 15 дана?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нису, с времена на време, колико се ја сећам. Нисмо ми били у додиру са њима да их виђам нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, ево кога боље од њих знате Ђерића или Радосављевића?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па Ђерића више пошто је он становао исто на Бежанији ту где сам и ја, оно у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од раније сте га знали?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не, не, од тада кад сам био на обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђерића, а Радосављевића?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Њега нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били те вечери кад сте Ви дошли на обуку?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан? Наредних дана?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Могуће ујутру да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам тачно, много тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Страна 6 јесте, пита Вас истражни судија.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А све је и тада снимано као и данас са овим камерама и микрофонима и тако даље, па Вас пита истражни судија ко Вам је први час одржао, односно поздравни говор, дочек и тако нешто, Ви одговарате: «ја мислим да је Радосављевић»?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па претпостављам, вероватно њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па они вероватно, пошто су они били једни од тих испред МУП-а, вероватно су се они обратили по мом оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вероватно, шта значи то вероватно да су се обратили? Јесу се обратили или нису се обратили или сећате се или се не сећате? Разумете, али кад ми сведок каже вероватно, онда су то закључци, то није сведочење, то је неко закључивање, не смете нам на тај начин говорити, само оно чега се Ви сећате.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Прошло је то сад од маја, значи не могу ја, то је 7 година од тада да ја сада враћам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда кажите не сећам се, а не вероватно или ја мислим.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја мислим да јесу, или се обратио Ђерић или Радосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге рекосте: «ја мислим да је Радосављевић»?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, онда јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па када Вас судија пита да је дошао кад сте ви дошли и одржао вам говор, а Ви одговарате «или је то ујутру, ујутру ја мислим, не знам, само јесте се обратио, сад тачно не знам кад да ли увече да ли ујутру, када је била смотра, преглед ствари и то», па ми остаје потпуно овако сад нејасно да ли је ујутру, да ли је увече, или јесте се обратио, није се обратио, ко се обратио, све је тако.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Значи увече није, то знам да није, а ујутру јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Легија долазио?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, нит сам чуо да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «А Легија», пита судија. «Легија је једном дошао», истражни судија: «Хеликоптером?», сведок Бориша Цмиљановић: «Да»?

Молим, мало тише колега.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: То сам чуо од ових што су били ту у кампу, а пошто смо ми били на обуци, да значи они су то говорили да је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то сте чули од других да је био?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да, а пошто нисам ја био тада тренутно ту, да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте имали било каква ограничења, забране кретања некаква?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па оно у току обуке јесте, кад је слободно време није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у слободно време?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током обуке се крећете онуда куда инструктори планирају?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па, не да се удаљиш даље од ту где су објекти једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Док су објекти, значи ВЦ је био споља, спаваона и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали тамо неко игралиште?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Терен малих спортова?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да, имало је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам било забрањено тамо да идете?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па значи кад је било оно једино кад добијемо слободно време па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то кад имате слободно?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Слободне активности, значи тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питамо да ли вам је у тим слободним активностима било забрањено да не смете да идете тамо и тамо, не знам ни ја где сад тачно одређено где можете, где не можете?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Значи ниси могао. Не може самоиницијативно да идеш, да се ти сад удаљиш сам и да идеш на крају кампа и то, значи једино ако су слободне активности, спорт и нешто то, сви кад по жељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Ви тих објеката тамо у кампу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па површно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би то изгледало ево опишите нам како би то изгледало сад, прилазни пут, улазна капија?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Значи кад се дође, значи пут је ишао одоздо, значи десно је улаз, значи горе су објекти ови где је била спаваона и то команда, тако ту овде је била кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ближе капији?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако Ви показујете?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Изнад капије право кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били тоалети?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: То је било значи овај објекат је тако, значи ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, игралиште?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Игралиште је било иза тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза, добро. Јел још нешто било тамо?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Било је доле један објекат почет да се ради нешто, блокови и то, под полочом мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под плочом, бетонском?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да. То је било са десне, како улазиш па са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па са десне стране, да ли су ту били инсталирани неки тушеви приручни, мешине са водом за прање, умивање, туширање?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Јесте, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Тушеви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, опишите, да, да.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па то је било на вани, значи ту изван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вани, добро, како то изгледа?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Откуд знам, туш оно нормално прикључен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се напаја водом тај туш?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам то, сад не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел из мешине или из цистерне или из водоводне цеви?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Из мешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је спроведено неко црево гумено или не знам ни ја, разумете?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не сећам се тих ситница, али ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било? Где су били ти тушеви?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: То је било изнад тог објекта, где је онај што је рађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај објекат са бетонском плочом?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам био тамо и бранилац и тужилац и имам добру представу о томе како то тамо изгледа.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја мислим да је изнад тог објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Изнад објекта, на земљишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнад објекта?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изнад објекта?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Значи објекат је ово, овде земљиште, а ту је било вероватно овај мешина та и тушеви и то, поред, поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред објекта?

СВЕДОК ДРАГАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве стране, са десне стране, са горње стране, са доње стране?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Са горње стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са горње стране?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пролазили са доње стране тог објекта?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам у току обуке да нисмо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не, то се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад не могу да се сетим како се зове тај припадник, али он нам је овде говорио како је ту на ћошку тог објекта, значи на доњем делу бетонске те плоче, на доњем делу и то на овом десном ближе капији, да је ту био инсталиран неки туш, неке чесме за умивање и тако даље?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам ја тачно сад јер нисам обраћао пажњу за то, само ту је билизу тог објекта било, да ли је било са горње стране, да ли овде на углу само то тачно не знам, значи није ме ни

интересовало ни сад да би то нешто, само знам да је ту било близу око тога објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за то 15 дана Вашег боравка тамо чули од било кога да се ту налазе затворени неки људи?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је икакве такве приче ту било?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте чули?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте чули први пут да канда тамо јесту били људи затворени?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па то после када је изашло у средствима информисања у јавности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не само то, него и да су тамо и убијени у близини?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па да, то кад, то сам чуо опет из новина и са телевизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да после, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам колико је трајала та ваша обука?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: 15 дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је изгледао Ваш радни дан?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Зависи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте устајали шта бисте радили после устајања, кад је био доручак, кад сте ишли на терен ако сте ишли на терен када сте имали предавања, ако сте имали предавања како је то изгледало тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако неку сатницу радног дана, ако се сећате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја мислим да се устајало око пола 6, тако 6, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Мислим прво да се ишло на физкултуру, после тога је доручак, после доручка иду активности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била нека пауза после доручка?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Јесте ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали пуш паузу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко је трајала?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па једно 10 – 15 минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, шта се дешава после паузе?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Све зависи од обуке која је, да ли је теорија да ли је пракса. Ако је пракса иде се на полигон, ако је теорија имало је учионица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ишли на једно место које би звали полигон или на више различитих места?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: На више ја мислим, више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је држао сад теорију, ако се сећате?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам сад имена тог тачно, то надимци можда, имена не знам него надимци, то има тамо неки надимак, али не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко су били инструктори?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам то тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су инструктори били полицајци или неки други?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате, нисте завршили ваш радни дан, кад завршите то преподне ту терен или теоријску обуку, кад је онда ручак?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ручак је не знам од 2 -3 ту негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јел имате паузу после ручка?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Имамо, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се дешава онда после те паузе?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па оно одмарање у спаваонама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то трајало?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па ја мислим до 4 тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било у 4 сата, шта би било у 4 сата после тога?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па постројавање иде обично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико онда то траје?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Сад требало би до вечере до 7, ту пола 7.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У колико сати рекосте?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Пола 7 – 7 увече, 19.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, после 19 часова, после вечере шта сте радили?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ако има ноћна обука, иде се на ноћну обуку, ако не, онда редовно оно распремање и у спаваону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да се после 19, јесте имали неку обуку после вечере или је то било слободно?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Слободно ако нема ноћна обука. Значи, није сваки дан, није било то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико пута је била ноћна обука?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам то тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било често ноћна обука или можда?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па није, није, сад не знам да ли је два – три пута, не знам то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи није било пет пута, можда је било два или три пута, јел тако?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам тачно бројку, али било је, значи све зависи од плана и програма ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми где је била Ваша спаваона, знате у оној згради тамо ако можете да определите где сте спавали?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја мислим кад се уђе па десно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се уђе па десно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се уђе у зграду саму па десно?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, овај вамо други део, пошто два улаза има. Значи ту је објекат, знаи има један ту улаз, други је вамо десно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је вас било у соби?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам то, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су гледали прозори Ваше спаваоне?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Мислим на игралиште тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш на само иглалиште?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Значи тамо, тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ја не могу да се сетим где је игралиште, где се налази изгалиште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је тамо иза.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Игралиште је тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако кажете тамо, где онда дође писта за постројавање?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Писта је испод доле, испод улаза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел са прозора видите писту?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не види се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кроз прозор, јел кроз прозор видите улазну капију?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не видите?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је значи оно контра страна?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Контра тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали старешину, дежурног собе?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па вођа тима, то се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па то се мења сваки дан се мења, значи сви се мењамо који смо били на обуци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте значи 15 дана били тамо, да ли сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био Рајовић?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Он је био вођа тима из Београда за нас 8, он је осми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо како је он причао да су доле неки затворени?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам ја, сад он је имао више контакта и више пошто је он био вођа тима, значи више је он имао слободу него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте ту као његов тим и Ви сте ту са њим?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Јесмо кад је обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми остаје сад нејасно.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Значи он је више имао слободу значи да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, него смо чули да је он причао ту у спаваони да је он причао како су доле неки затворени.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам, нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви чули њега да Вам прича да су доле неки били затворени?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам чуо, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какво је време било за тих 15 дана?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па било је и киша и сунце, наизменично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се сећате те кише, шта бисте радили кад би била киша? Јесте ишли на терен или би нешто друго радили?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па није било оно ујутру кад кренемо, зависи одемо на терен ако је киша оно откуд знам обука. Све зависи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако не идете на терен, а пада киша, где сте онда?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Она је теорија вероватно, теоријски део наставе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се то одиграва?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: То је ја мислим где је кухиња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У кухињи?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ту да, има учионица где је кухиња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се некад дешавало да кад буде киша будете у спаваони?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некад чистили оружје у спаваони?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте тамо 15 дана, реците ми да ли сте уочили нека паркирана возила поред улазне капије?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било возила?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Једино ова возила што су ту у кампу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та возила у кампу која су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам сад тачно, теренска возила, сад која су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту било ципова?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не сећам се која су возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био цип бели «Пајеро»?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали контакта са куварима и куварским особљем?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не, само оно кад дођеш у ону траку за храну и ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви лично могли да одете у кухињу и да узмете неки сок или нешто у току?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После ручка и тако?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Значи ако се ишло, ишло је оно зна се одреди се човек – два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко после вечере, значи после 19 сати да ли се играо фудбал на игралишту?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: То кад је било слободно оно време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у слободно време после вечере?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, али оно вероватно да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви некад играли или сте гледали како неко игра?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја мислим да сам гледао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је играо фудбал да ли се сећате?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам сад, сад то је 70-80 људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су фудбал играли полазници, инструктори или кувари? Ето да одредимо те три.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па ови полазници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Полазници?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су некад играли кувари?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели некога од инструктора да игра фудбал?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где сте бацали смеће или ђубре?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па ја мислим да је ту код капије био контејнер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код капије?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био задужен за то ђубре да ли знате?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па то се мењало сваки дан, значи један дан си ти, други следећи и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некад Ви били задужени да донесете вашим колегама полазницима курса маренду?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у том смислу одлазили у кухињу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли познајете онога Љубу Домара?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате, да ли је било у кампу проблема са водом?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Са водом?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да је нестајало воде?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па то, не сећам се, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било проблема са струјом?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Није, колико се сећам није. Значи имало је струје увек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Увек сте имали струје?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, колико се сећам сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је некад неко из дистрибуције долазио да поправља струју, да ли се тога сећате?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко у цивилу долазио у камп? Да ли сте видели неко лице у цивилу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели неку девојку у цивилу да је дошла?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не, не, нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истрази сте рекли у Вашем исказу на питање истражног судије да је у камп долазио Легија, а сад кажете да није.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: То сам мало пре појаснио, појаснио сам то да сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли можете да определите време када је он долазио у односу на почетак обуке?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте Ви то чули?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Мислите дан обуке, да ли пети да ли десети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то кад сте Ви то чули да је био Легија, кад би то било, да ли на почетку обуке, средином, при крају?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам то, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било стражарских места и да ли сте Ви некад били на стражарском месту?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Било је. Јесам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је било?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ту код капије мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви некада ту стражарили?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте стражарили ноћу или дању?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па како зависи оно иду смене, па како те закачи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко је трајало Ваша та стражарска служба, смена?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја мислим два сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Смена, два сата?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте сећате да ли је у било које време у тих два сата за време ваше стражарске службе, јел пролазило неко возило путем?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да је ноћу било неких возила?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли се сећате дана када сте завршили са обуком и када сте одлазили из кампа?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па сећам оно кад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је то изгледало и јел можете то да нам опишете? Јел било неке говоранице, јесте се раздужили са неком опремом, јесте са неким поздравили?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не, једини смо све оно доњели из Београда, значи опрему ко је шта оно шта је било потребно то је свако понео из своје јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте добили неке дипломе?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел држао неко говор?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам тачно, то се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је поред писте било неки недовршени објекат са плочом бетонском?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: То је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били, ја сад слушам колега, јесте Ви били на суђењу док је сведок овај сведочио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Волим да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се утврди градиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте. Јесте га питали за просторију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није долазио доле, каже да није пролазио доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је био, рекао је на питање тужиоца да је био некад на стражи, да ли је имао радио везу тада док је био на стражи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Јесте, ја мислим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта сте имали, радио станицу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Моторолу, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са киме сте, моторолу, са киме могли сте да комуницирате?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па био је дежурни. Значи ја мислим до 12 ја мислим да је био од инструктора, после је био вођа тима ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било још неко стражарско место?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Није. Колико се ја сећам једно то поред капије само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је било неко друго тамо код игралишта?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја не знам за то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зна ли ко је био шеф инструкторског тима?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нашег, мога?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него уопште?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Рајовић Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, него да ли знате ко је био шеф свим тим инструкторима?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам чуо јел реко колико их је било у соби?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам тачно број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел су биле негде неке собе, неки како бих рекао ти инструктори да их је било један или два у соби, јел била таква соба?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам, ја видео нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово кажете, питао Вас је тужилац где сте бацали смеће, па Ви кажете поред?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Значи био је контејнер поред улазне капије ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи у контејнер искључиво?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли су биле неке рупе темо ископане?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам, нисам видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како се празнио контејнер?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: То не знам, вероватно су долазили ови из Кладова градска чистоћа, претпостављам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Контејнер овај као што је овде на улицама?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па није овај, не знам, метални.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли био већи или овако калсични?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел то све време било тако?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Како мислите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли било све време одлагање смећа у тај контејнер?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесет Ви некад одлагали?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па вероватно јесам, пошто оно зависи од дана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, колико је тај контејнер био удаљен од круга?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то унутар круга код капије или ван?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Или он каже одмах поред капије?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па унутра значи поред капије, унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у кругу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У кругу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли видели неки да је долазио неки багер?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам ја то видео.

НАТАША КАНДИЋ: Када је господин Тодоровић споменуо ове контејнере, да ли сте видели да ли је било бацања смећа у неке рупе, јаме?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да уопште није било, да сте искључиво сви бацали у тај контејнер у кампу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По његовом сећању само.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Колико се сећам значи у контејнер смо.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте видели неке јаме на 300 метара од кампа ту на путу?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Нисам, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате за?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Значи нисам, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, овде је један сведок Владимир Потих рекао да су једног јутра када су се постројили кренули значи на тренинг, па је питање јесте заједно кад крећете на обуку, јел сви заједно крећете?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да, сви заједно.

НАТАША КАНДИЋ: А где се налазите кад крећете, јел постоји неко место постројавања или?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Исто, то је испод ових писта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, он нам је рекао да су тада видели један камион кипер неки и да се осећао јак задах и да су сви међусобно знали о чему се ради?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја то нисам нити видио нити сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте се увек сви заједно постројавали?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А јел било некада да је било чудног мириса?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја нисам осетио.

НАТАША КАНДИЋ: И никад нисте чули никакав коментар нити?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А касније кад сте ово прочитали у медијима, у новинама и медијима, јел сте били у прилици са неким да коментаришете, да?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па нисам то пошто је овај што је био са мном, што је са мном радио он је добио, отишао у Жандармерију, значи нисам га ни видио, тако да нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А јел знате ко је Владимир Потих?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте упознали неког из, од тих инструктора?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја нисам чуо, да ли сте, не знам да ли сте питали да ли сведок остаје при исказу из истраге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да остаје.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Кажите ми Мића Петраковић да ли вам је познато то?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Једино тамо то када је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком контексту?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја мислим да је он држао теоријски део предавања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам се он обратио тог, то прво јутро?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па могуће је, мислим не знам тачно, али ја мислим пошто је он био за ту теорију.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Мислите да је он?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте мислили да је Радосављевић, мало пре сте рекли вероватно Ђерић или Радосављевић, сад мислите Петраковић.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па сад није значи то само један обратио, вероватно да су сви, ја мислим да је он, све зависи из контекста своје надлежности пошто је он био главни за теорију, значи вероватно да је он.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли бисте могли да препознате Петраковића сада?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па не знам сад ако се није изменио био.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Какву је беретку носио?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Црвену.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажете да сте били у спаваоници, на питање тужиоца, у спаваоници када уђете десно, прва десно или друга десно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, десни улаз, рекао је десни улаз, а прозори.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, а која спаваоница када уђете на тај десни улаз?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Ја мислим десно, значи кад се уђе право да је десно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи када се уђе?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се уђе исто десно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Опет, прва десно?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па из те прве десно прозор не гледа на спортске терене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Не знам тачно, ја мислим да има ово где сам ја био значи има гледа прозор тамо где је спортски терен, значи где сад ја не знам тачно улазе и излазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда није први десни улаз.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па да, нисам је ту живео, ту сам дошао.
АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли приликом постројавања, да ли су
кажете на почетку Вам се прво јутро неко обратио, а да ли вам се обраћао и
неки други пут за време обуке ујутру неко или не?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Једино ово кад, шта ће да се ради у
току дана, неко од инструктора, сад ко то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи да ли вам се свако јутро неко обраћао?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Свако јутро?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам се и задњи дан неко обратио?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па вероватно јесте, али не знам сад ко
тачно. Морао се неко обратити.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли је вода у славинама у Петровом
Селу за пиће?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Није, колико се сећам није пошто смо
добили флаширану.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па ја сам на одмору, значи откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На одмору сте?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па да, значи изгубио сам дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро неће Вам скидати са плате.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па неће, али ја сам изгубио цео дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изгубили сте цео дан од чега, од одмора?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па да, значи од имам приватне
послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо за изгубљену зараду можемо надокнадити,
али изгубљени одмор.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није прописан као нешто што се надокњађује,
изгубљена зарада да. Ви сте дошли из Београда и неке путне трошкове имате?

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Путне трошкове, не.

Сведок трошкове доласка не тражи.

Даљих питања сведоку нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК БОРИША ЦМИЉАНОВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ме живо занима колико би трајало саслушање
сведока да је нешто знао, мислим да се нечег сећа, колико би тек онда трајало,
кад је трајало оволико а не зна ништа и не сећа се. Добро.

Председник већа у 11,25 издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 15 минута ради одмора.

Настављено у 11,50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте сведока Љубомира Ристића.

Сведок ЉУБОМИР РИСТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ристићу.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милана, рођен?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: 1948., 26. фебруара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Жуинце, општина Прешево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту Жуинце, општина Прешево, шта сте по занимању?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Сада пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе по основном занимању?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Дипломирани политиколог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дипломирани политиколог, сада у пензији, да ли познајте овде оптужене Стојановић Милоша и Поповић Сретена? Окрените се и погледајте ову двојицу људи на првој клупи?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Не познаје оптужене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да знате чему ми овде судимо и шта је предмет овог.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Из штампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ристићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Знате, на та питања дакле нисте у обавези одговарати. Ако бисте одговором на неко питање повредили евентуално неку Вашу обавезу чувања службене тајне, скрените нам пажњу на то.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Разумео сам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо размислити шта и како да даље радимо. Ја Вас молим да гласно прочитате текст те заклетве за сведока ту испред Вас.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Заклињем се да ћу се о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ристићу, као дипломирани политиколог, у лето '99. године, да ли радите негде?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите, где сте запослени?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Центар државне безбедности Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Центар државне безбедности Ниш. Имате ли неку функцију?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Начелник центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи први човек центра, јел тако?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај центар покрива?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Тај центар покрива Нишавски, Топлички и Пиротски округ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиротски округ. Тако практично цео југ Србије?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Од Димитровграда до Куршумлије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Дакле лето '99. године, а кад сте пензионисани?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: 2001. јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате у Прокупљу неку испоставу или одељење или не знам како је то организационо решено?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Одсек, Центар ресора државне безбедности Ниш је поред седишта имао испоставе у Пироту, Димитровграду и Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Прокупљу?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били људи у Прокупљу тада, да ли знате?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Колико људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи сте имали и ко је био начелник или?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Шеф одсека, Протић Светислав. Било је још четворо, петоро људи. Љубисав Ранђеловић мислим да се звао један од ових који су бавили се тим условно контраобавештајним пословима, постали су били од техничара и оперативаца у Куршумлији и то је од прилике то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као начелнику Центра, ко је Вама непосредно претпостављени старешина?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Начелник Ресора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема нико између?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Начелник Ресора и заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Заменик на неки начин у оперативној функцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а реците ми унутра овде у Београду, унутра Ресора постоји више управа за неке разне послове, начелници тих управа у каквом односу су са начелницима центара?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Они су ти који врше ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то као и у Ресору јавне безбедности?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи на исти начин?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да. Они су начелници управа по одређеној врсти послова који се обављају у центрима, значи од оперативне технике, контраобавештајних послова, екстремизма, аналитике, информатике, значи по тој функцији према онима, према начелницима центара, али је начелник центра генерално одговара начелнику Ресора државне безбедности и заменику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Рекосте из средстава информисања знате шта је предмет овог суђења?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је убиство тројице Албанаца, америчких држављана, браће Битићи, тројице браће Битићи. Шта Ви знате, да ли Ви знате о томе службено, неслужбено, да ли ишта знате о браћи Битићи?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Службено, а то је везано за онај период значи ја сам се из Ниша вратио 2001. јуна месеца, значи службено не знам ништа. Значи да се то уопште десило, службено у оном смислу оперативно, територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта знате везано за њих, ишта?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Значи кажем први пут из средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут за браћу Битићи чујете из средстава информисања?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да, значи онда кад се отворио случај, отворио се случај у штампи, на телевизији, то први пут сазнајемо из средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите неспорно, то смо ми чули у овој судници и од Протића и од других људи које смо саслушали, радници ове ваше испоставе у Прокупљу су саслушавали ову тројицу када су ухапшени и тако даље и они су обавестили централу у Нишу о томе, значи по тој линији они су обавестили централу у Нишу?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Ја знам и сигуран сам да о том читавом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ухапшена тројица, не знам па.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: У овом случају први пут из штампе, као начелник центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми остаје онако нејасно.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Мислим у крајњем случају ако постоји неки траг, ако постоји, ако Протић, да вам кажем ја са њим нисам разговарао, немам комуникацију од 2001. значи ако постоји неки папир ја бих волео, ево био бих мислим спреман да одем да нађемо тај папир да је Протић Светислав било шта на питање, што није немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Ћирковић?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Ћирковић је био у то време помоћник начелника по контраобавештајној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Мој помоћник по контраобавештајном послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево каже Протић по пријему обавештења, дакле овог обавештења, како Вам ја мало пре рекох, везано за браћу Битићи, које је ухапсила, лишила слободе патрола или не знам ни ја шта је тамо већ у близини оне административне границе, значи припадници Јавне безбедности, он каже да је о том почетном податку тог типа и сазнањима информисао надлежног старешину у центру у Нишу Ћирковић Љубисава.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћирковић Љубисава?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Вашег?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Помоћника по контраобавештајним пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По контраобавештајним пословима?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од истог усмено путем телефона добио налог да се укључимо ја и остали радници у Центру да би прикупили даља, ближа обавештења, знате и сад ми остаје нејасно како да Ваш помоћник то зна а Ви да не знате?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Видите да вам кажем. Значи, шефови испостава и оператива на територији коју покрива један центар они свакодневно специјалном или телефоном или доласком у центар своје непосредне старешине обавештавају о разним догађајима. Оно што је за један центар, за руководство центра битно, а то је да све то ако има неког оперативног значаја претвори у информацију. Да ли је то белешка о информативном разговору, извештај, службена забелешка о неком обављеном послу. Ако је то тачно што Протић Светислав тврди, а ја не верујем да лаже, нема разлога да лаже, вероватно се укључио, онда је морао да постоји траг, мора и сада да постоји траг у Центру државне безбедности Ниш и у централи службе. Ако је помоћник проценио, значи дао налог да он учествује у томе и он учествовао у неким истражним радњама као шеф испостава, значи он је о томе морао да сачини службену забелешку. Та службена забелешка долази у

Центар, долази до првог претпостављеног, тај претпостављени помоћник је процењивао значај те службене забелешке и ако је проценио да ту стоје неки оперативни интереси, значи у овом случају контраобавештајни јер је он са људима који су приведени могао само на те околности да разговара. Онда се прави значи белешка која се упућује централи, значи управи тада Првој управу и Ресору државне безбедности, обавештава о томе да се то и то десило. Ја се те белешке апсолутно не сећам. Ви сте разговарали са Ћирковићем, не знам да ли се он сећа, не знам да ли сте службено тражили евентуално неки извештај. Могуће да постоји ако је Протић написао, али нисам сигуран, јер заиста први пут о том случају чујем из штампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава? Они су прекршајно кажњени, 15 дана затвора, издржали 12 дана. О њиховом изласку из затвора обавештени неки познаници, пријатељи, људи који су у ствари спровели преко Косова до овамо до Куршумлије. Људи дошли да их сачекају на изласку из затвора и њих нема и онда их траже и траже итд. Укључила се и Америчка амбасада и онда и у МУП-у Републике Србије крене потрага, информисање преко адвоката једног, мислим да је из Ниша, тражи се информација шта је са њима и онда МУП крене неке провере. Да ли Вас ово подсети на какве активности сад већ у јесен те године везано за браћу Битиће, провере, потраге итд?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, у јуну 2001. не. Претпостављам да би МУП званично тражио, написмено, депешом, дописом тражио од Центра Државне безбедности. Најчешће се то ради преко централе службе, значи централа јавне безбедности, централа државне безбедности, значи ја се не сећам тога да смо било какав званични захтев, не сећам се стварно. Могуће да је био али написмено, значи први пут из штампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама су битна Ваша сазнања било службена, било неслужбена, било писмена, било усмена, званична, незванична, за нас она битна и зато смо Вас позвали?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Сада први пут чујем да се мој оперативно радни шеф испоставе укључивао у разговор, први пут сада на суду. То до данас нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да одмах чим су ухапшени, доведени?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да, претпостављам ако је он рекао да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су и ови их Ресора јавне безбедности по линији криминалитета општег, привредног, итд., али и по овој линији?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ове информације има Ваш помоћник овог типа, да ли је ствар његове процене да ли ће Вас информисати и да ли је у обавези да даље по вертикали информише централу у Београду, неку управу надлежну у том правцу или начелника ресора, каква је пракса?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Практика је следећа. Значи, он заједно са тим шефом испоставе процењује да ли то има оперативног значаја с оног контраобавештајног становишта. Ако су тако проценили онда он добија налог од тог помоћника да сачини информацију, службену белешку или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко добија?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Добија овај шеф испоставе да он са оним радницима који су учествовали у разговору направе ту информацију. Ако је таква информација сачињена она је значи дошла, долази и на параф код тог помоћника. Онда ту, мада стицајем околности тада нисмо имали, заменик мој је тада био на неким другим пословима у Лесковцу. Значи, ако он процени да та информација треба да иде из центра из службе, онда ту информацију добијем ја. Значи, добијем, ја је читам, евентуално стављам примедбе, исправљамо, кажем да се још на неке околности и та информација по процени заједничкој онда иде надлежној управи, то је била Прва управа ресора државне безбедности. Али ја кажем, ја се не сећам. Не верујем да би таква информација отишла због свих оних околности које су се дешавале у претходном периоду да нешто тако не би регистровао. Да не би регистровао да сам потписао информацију која је отишла о овом случају. Могуће да су проценили да нема неког контраобавештајног значаја. У оном смислу да су та браћа Битићи на територији Србије у овом делу урадили везано за неке обавештајне активности. Ја колико сам из штампе схватио они су нешто погрешили, залутали, приведени, нису имали визу, приведени, од судије осуђени на тих рекосте 15 дана и по свим елементима онако како се поступа са странцима они су требали да буду враћени и вероватно је процена контраобавештајаца била да ту нема елемената за неке сада комбинације, даље разговоре, за процењивање неке њихове обавештајне активности на територији Србије. Само такве информације иду у централу службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћирковић тврди да је он обавестио централу Београд?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Могуће телефоном, могуће телефоном да се консултовао. Он је, значи помоћник има право, има обавезу да се са надлежним начелником, у овом случају контраобавештајну управу у Београду да се консултује, да пита да ли да наставе да раде вероватно испричао могуће, ја не кажем да није, али ако је то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова сазнања типа прешли границу, пасоши, не пасоши, осуђени, та сазнања су кажете, Ваша из штампе касније, у каснијем периоду?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да, из средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само једно питање. Да ли постоји нека информација за коју сте Ви у обавези да примите, значи да сазнате за такву информацију, не по процени, него да постоји нека информација за коју су они обавезни да вам саопште?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Значи, све оно што је на територији по један центар покрива, значи интересантно са аспеката о којима сам причао, екстремизма, контраобавештајног аспекта, обавештајног аспекта, значи оно што, шефови испостава, помоћници, шефови оперативних група процењују, они су у обавези оно што процењују да је од значаја, али се то најчешће ради у писаној форми. Значи, није пракса, није била, мада не кажем да то многи нису обавестили а нешто се дешава. Значи, у писаној форми. Постоје облици од извештаја, могу то да набројим – извештаја сарадника оперативних веза,

извештаја о информативном разговору, службене белешке обављене по ЗКП-у. Значи, постоје форме или депешу. Ако се нешто ради хитно онда се надлежна управа обавештава депешом.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, то ми је јасно, то сте објаснили него ми није јасно да ли постоји било која информација где сте Ви у обавези да примите такву информацију и којег типа би била та информација, значи без процене Ваших помоћника, него да су они у обавези да Вам саопште? Шта би то требало да се догоди на терену да Ви морате да знате, без процене?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Значи, догађај везан за ове послове за које је служба надлежна.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: То је широко.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Па то је у овом случају, пазите, везано за процену, то оперативног радника и шефа испоставе да то има значаја са контраобавештајног аспекта. Он може усмено, може да са помоћником да процени да каже то је сада у надлежности. Ја вам кажем везано за све те ствари када је Прокупље у питању нисмо баш имали на неком високом нивоу сарадњу између шефа испоставе и начелника СУП-а. Много тога нажалост пазите, што је можда било и од нашег интереса се понекада полазило зато што је понекада у тој нашој хијерархији много људи пати од тога да му није раван начелнику СУП-а шеф испоставе и мене уопште чуди да је ако се они случајно нису укључили да су на ове околности. Значи, много тога је пуно пута пролазило да људи, значи њих је било мало, нису Прокупље је таква средина, значи тај део тај Топлички округ, осим везано за ову косовску ситуацију, они никада у класичном смислу нису били прави контраобавештајци и пуно пута су веома тешко процењивали шта је то од контраобавештајног значаја. Они су се укључили у то, разговарали са помоћником ако су проценили, значи, могуће да постоји нека белешка, могуће ако су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује, Ви стално говорите контраобавештајни ти постоје, Служба државне безбедности се бави другим пословима. Рецимо, овде имамо ситуацију да се ради о америчким држављанима, да су Албанци, да су нађене фотографије у УЧК униформама, да имају плочице са знаком УЧК, Ви сте сами поменули да је контекст такав да Американци бомбардују Србију и да то Албанци и ово и оно, па зар то није интересно? Оставимо контраобавештајни део где Ви радите и диверзије и злочине и ово и оно, тероризам итд. Ви сте искусан полицајац па како би Ви то проценили. Ово што сам ја рекао то произилази из списка, они су у року од пола сата рекли није то за нас професионално, њему је онај начелник Криминалистичке полиције, онај Црногорац, не знам како се зове, Лутовац, му је доставио њих и рекао процените. Они су се задржали само пола сата и вратили. А шта су за тих пола сата радили то Бог свети зна? То је једно питање, а друго из тога произилази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок одговорио.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Ја први пут чујем да су они уопште били, ево од Вас, да су они били дати макар и пет минута.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е да, добро то је тачно, али сте се изјаснили на основу онога што сте видели у штампи, на телевизији, изјаснили сте се то контраобавештајно није интересантно, а ја Вас питам ово што сам ја данас изложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По некој другој линији?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, по линији тероризма, по линији непријатељског удруживања? Како се зове оно кривично дело удруживања ради непријатељске делатности? Тако нешто, јел? Прво контекст је, исто сте га и Ви поменули, помињем га и ја, врло је овако незгодан контекст био у то време а нарочито у Прокупљу. Па како може за пола сата да га откачи?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Али видите у том случају да је тај господин Протић и мој тадашњи помоћник да су, ја разумем шта хоћете, у сваком случају су они више интересантни по неком екстремизму као припадници УЧК. Нису они из Америке дошли да шпијунирају.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не може за пола сата, са таквим подацима нема.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Онда у том контексту је требао да буде укључен мој помоћник који сам изнео Красомир Ристић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, он ће бити сутра. Нема везе, а што не зову Вас? Овде сви ови укључујући и овога сви кажу да нико то није могао да одлучи да Ви уђете у поступак било какав сем начелника МУП-а? Заштићеног сведока А. Добро и сами сте констатовали да није било нарочите потребе да буде заштићени сведок.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Није био, нажалост није био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сви кажу, Протић, сви полицајци. То је могао да одлучи само Раде Марковић, он је био шеф да уђете у преткривични поступак, јел то могуће? Питање је да ли каже човек је искустан полицајац, дао сам му елементе који се тичу овог. Кажем, да су сви досадашњи сведоци рекли да, ја га питам да ли је то тачно да само начелник полиције одлучује хоће ли се ухапсити неко у Куршумлији, Ужицу, Ариљу? Да ли је тако? Ја лично у то не верујем.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Није тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није тачно? То је важан одговор за мене.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Није тачно то да око свих тих детаља везано за улажење у неке кривичне, преткривичне поступке да одлучује начелник Ресора државне безбедности. Значи, ако треба да приписујемо човеку и оно што не треба ја сам против тога. Значи, о улажењу у преткривични поступак одлучује надлежна управа, централа, надлежна управа центра, значи она се обавештава да постоје, прикупљају се одређени докази, разговори, информације и то се шаље надлежној управи, где тамо у оним информацијама које центар пише стоји, предлози центра, напомене и предлози центра Државне безбедности где се каже предлажемо надлежној управи, значи у овом

случају, пазите ја сам сигуран да се та управа по екстремизму није укључивала, значи надлежној оперативној управи, то је контраобавештајна управа прва, значи пише јој се имамо такав и такав случај, људи су ту дошли, имамо елементе за неко кривично гоњење, тражимо став и мишљење о томе. Начелник ресора, да вам кажем, одлучује око неких, ајде да кажемо, много крупнијих и значајнијих ствари.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја то мислим, али ја сам то до сада мислио, али овде све Ваше колеге су морале друкчије.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Па ја Вам кажем како јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи Ви дајете предлог да ли да се уђе у било какав поступак или не?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Без сагласности надлежне управе, видите надлежна управа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, интересује ме предлог Ваш, јел Ви морате да дате предлог?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Знате шта надлежна управа, видите Центар је ретко био у позицији да на ту тему комуницира са начелником Ресора и замеником, значи о томе одлучује.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само управа?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Може управа, начелник управе на директној вези са начелником ресора и замеником.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, е сад ја имам питање, ко одлучује да ли ћете предложити или нећете, на нивоу Центра? Ко доноси одлуку да ли је тај случај за преткривични поступак или није, на нивоу Центра да би то предложио управи?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Руководство центра.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи да ли само Ви или и Ваши помоћници?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, значи излазе са предлогом, када комплетна инвормација о одређеном случају дође до начелника центра, начелник центра са замеником, помоћником и надлежним значи у том случају оперативним радником или шефом испоставе, значи констатује да у тим напоменама треба од надлежне управе затражити став и мишљење о томе да ли да се улази у то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али Ви сте сад рекли да Ви такав предмет нисте добили?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је то грешка што нисте Ви добили? Да ли је то нека злоупотреба?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Они су проценили да нема елемената.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта Ви процењујете на ове елементе које Вам ја кажем? Које сам мало пре рекао да се ради о америчким држављанима, Албанцима, УЧК, са фотографије, УЧК плочице, ситуација још бомбардовање или само што је завршено, да ли је то занимљиво?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Можда би у том тренутку али са овог аспекта сада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не сада, оно Протић је то за пола сата решио.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да кажем шта је требало.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не, како процењујете Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, саслушавамо га као сведока, не као вештака па ја сам дозволио ово питање али очигледно неће да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али он је доста рекао.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Могу само једно појашњење. Ако је њега ухапсила значи једна организациона јединица Министарства унутрашњих послова у овом СУП-у, СУП Прокупље, значи исто то везано за тај неки екстремизам, тероризам и то, значи исти поступак ако су они дошли до неких података о томе да постоје елементи, да постоје евентуално нека сазнања о томе да су они на Косову радили злочине, онда су они могли и да вам кажем сигуран сам да не би препустили случај нама.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, ја знам зашто је пропуштен, али добро. Знајем ја зашто је.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не знам детаље, ја могу само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте у Центру Ниш, господине, имали базе података или досије, архиве о терористима, сепаратистима, екстремистима са Косова?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евиденције неке досијеа?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Морамо само да направимо једну разлику везано за тај Центар, значи све то што је пролазило није, значи досије подразумева да се ради о активној оперативној обради, ја колико знам за тих 5 година доле мог боравка у Нишу ми нисмо имали ни један случај оперативне обраде према некоме из албанске националности, ни то као појаву. На нашем подручју није било, ајде граница је тог центра, заправо административни део је према Косову неких 170 километара подручје општине Куршумлија. Ми смо имали неке обавезе значи ових људи, а у ствари радило се о једном човеку који је у Куршумлији био оперативни радник да на неки начин контраобавештајно заједно са осталим структурама штити тај део. Јако мало било је ту инцидентних ситуација, ми нисмо имали албанску популацију на подручју Центра Ниш осим појединаца неких трговаца и то значи ми класичне обраде и класичног досијеа нисмо имали. Било је информација, ми смо имали обавезу дакле преко одрђених прикупљања података везано за активности албанских сепаратиста на Косову, ми смо то радили, значи то су информације које су успут стекао од познаника, разних веза и то, али ми досијеа у класичном смислу нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко има?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Имао је након свих ових догађаја, након повлачења полиције и службе са Косова, сва документација косовске службе

Државне безбедности, центара ових са косова оне су пресељене и биле су у Нишу. Што се баш у то време дешавало, али су она била у том Центру који се звао координациони центар за Косово и Метохију. Овај центар из Ниша је имао обавезу уз велике напоре да обезбеди просторије и смештај тих људи. Значи они су имали своју посебну, значи више логистичка подршка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи да ли и ти центри који су измештени са Косова, да ли су они располагали документацијом, евиденцијама о, говорим само о овој врсти тероризма или екстремизма како Ви говорите?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Сва досијеа су била у том Центру.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У том центру?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су постојала, а да ли је постојала нека централна архива у оквиру Центра државне безбедности, односно не Београд него ресора Државне безбедности у Београду?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да, они су били под директном управом ресора Државне безбедности, али је документација издата са Косова и на том. Значи у свим овим догађајима смештена и верујте дуго није, ја сам отишао у пензију, то је онако на брзину све рађено, смештена је у оквиру тог координационог центра и он је био везан директно за службу на, можда на жалост пазите не онако како је у првобитној верзији било планирано да се они распореде у оквиру ових центара, значи да део припадне Краљеву, Врању, Лесковцу, по овим по другим центрима. Они јесу тамо измештени, сви ови начелници центара у Краљеву, Врању, Лесковцу, ни у Нишу, ми смо њима месецима обезбеђивали услове, није било једноставно, а документација је смештена у један депо и тек ваљда након годину, две дана почело је на томе да се ради уз директно учешће значи надлежне тада Пете управе ресора државне безбедности и ми у то из центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пета управа је надлежна на шта, за?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: За аналитичко, аналитичке послове, то су они сређивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи тада у овом тренутку то је '99. да кажемо јул '99. та документација се налази у тим измештеним центрима?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Ко је био шеф управе у Ресору државне безбедности за борбу против тероризма?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Тада?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Тада да.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Ђуровић мислим, мислим Ђуровић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Треће управе.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Он рече чини ми се да не зна, није хтео да одаје.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, односи се на Прву управу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Сад за Прву баш не би се можда ни ја сетио, верујте ми, ако је то битно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нисам мислио на овог сведока, него на претходног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока «А» смо питали ко му је непосредни претпостављени старешина, он је рекао да на то не би желео да да одговор. Молим?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Брако Црни је био помоћник начелника ресора.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само секунд, па нисте слушали добро.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да чујем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи следеће моје питање, ако нека депеша иде из Прокупља ка ресору Државне безбедности да ли она мора да иде преко Ниша, Центра државне безбедности Ниш?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Могу кратко објашњење.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Молим?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Она никако не иде из Прокупља централи, значи депеша, значи у Прокупљу служба није имала центар одакле је могла да шаље, значи Ниш је био тај одакле су слате депеше, Ниш је имао своју службу за слање депеша.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи ако некакво како год назовете писмено крене из Прокупља и дође у Београд, да ли ја могу да закључим из овога што сте Ви рекли да то мора да прође кроз Центар безбедности Ниш?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Мора, не може ништа у Вегорад да дође из.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако је нешто дошло у Београд да ли то значи да је морало да дође и пред Вас.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Морало је, пазите у мом одсуству, значи у мом одсуству као начелника центра значи те ствари, потписивао је заменик или неко, јер се мени дешавало ја сам, ја у Београду живим нисам увек био тамо, значи заменик или неко од помоћника је био овлашћен да потписује депеше својој надлежној управи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Најчешће заменик, ако није било заменика, онда.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када оперативац у Прокупљу саопшти да тај случај није интересантан за њих, да ли он то може да саопшти пре него што је консултовао центар Ниш и Београд, да то није тај случај није интересантан за њих?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не би требао, не би смео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Ако испостава у Прокупљу и Ваш заменик процене да то није интересантно за становиште Државне безбедности, да ли Вас обавештавају?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Требало би.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Требали би да Вас обавесте и да то није интересантно?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да. Најчешће се о томе сачињава одређена информација.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли сте тада `99. године чули за неку бригаду која се зове «Атлантик»?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли ст на тим неким вашим колегијумима у ресору Државне безбедности, да ли сте евентуално тамо чули за неке друге бригаде које постоје, не знам на Косову, у Албанији, у неким другим државама, али знате њихова имена?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да Вам кажем од почетка 23. марта, ваљда је почетак бомбардовања, ми у ресору нисмо у оним условима држали ни један, прво нисмо имали комуникацију, ја сам за тих 78 дана само 3 пута боравио у Београду. Од тога ни једном нисам срео своје надлежне старешине, мени је породица ту била, нисам ни знао где су смештени. У почетку нисмо имали комуникацију због свих оних догађаја, значи ни на једном колегијуму нисам био, ако их је уопште и било.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пошто сте Ви били начелник Центра Ниш, Центра државне безбедности ја мислим да сте Ви сасвим стручни да одговорите и на овакво питање ако веће дозволи. `99. завршено бомбардовање, повукли су се наша војска, полиција са Косова, потписано примирје, три америчка држављана албанске националности су ухваћена на прелазу без докумената, кажњени од стране јавне безбедности, односно од суда за то што су прешли границу мимо прописа. У тренутку кад се лишавају слободе да ли бисте Ви сматрали да се ради о ратним заробљеницима? Ја питам да ли би он сматрао да добије такву депешу тог момента?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте одговорити на ово питање. Ви можете да сведочите о својим сазнањима.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Начелник центра државне безбедности Ниш је важна, ја питам из његове стручности, значи да ли је, ајмо другачије.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Могу ја кратак одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте одговорити, нисам Вам дозволио.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не везано за ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Шта се под ратним заробљеником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сад улазите. То ми треба да одговоримо на та између осталих правна питања.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да, добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је након потписаног примирја и повлачења наших снага, да ли је било сукоба на Косову између наших снага које су се повукле, јел глупо је питање, али на жалост ја морам да се водим оптужницом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између наших снага које су се повукле са територије Србије, да ли је било.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Молим Вас то пише у оптужници, каже нису престали сукоби након повлачења, значи ја морам да питам. Да ли им је

познато да су некакве наше можда заостале снаге које се можда нису повукле биле, да ли су постојали било какви сукоби?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Тада не, али искрено сада из штампе, на пример ових дана читам у штампи о томе пише генерал који је спречио трећи светски рат.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па добро немојте, то је штампа.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Пазите, али његова значи написао човек књигу у којој каже да су значи Весли Кларк тражио брзо напредовање, а он је, везано за аеродром Приштина, а он је онда дошао у позицију да гледа, да види да неке снаге полиције и војске које се нису, које су се споро повлачиле да су улазиле у сукоб са припадницима УЧК. Значи човек то пише у књизи и онда је инсистирао, тражио од Весли Кларка врхвог команданта НАТО снага да утиче на УЧК да престану јер у споразуму стоји да УЧК неће нападати наше снаге, а ја сам сигуран да је било сукоба.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја кажем након повлачења, а не пре повлачења.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Па то је било повлачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за време повлачења.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: И након повлачења је било напада, како.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је било у области Прокупља, Куршумлије некаквих након потписаног примирја да ли је било икаквих сукоба?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су Вам познати оружје «хеклер кох» са пригушивачем?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: «Хеклер кох» је службено оружје било.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Са пригушивачем?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, мислим да је било али не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не знате ко је са тим био наоружан?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У ресору државне безбедности?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам више питања, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми молим Вас, да ли је у вези са случајем Битићи морало постојати бар неки службени документ који је достављен Центру ресора, по правилима службе по тој линији обавештавања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јако, јако проблематично питање.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Ја сам рекао да мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у случају браће Битићи, сад шта је то, случај браће Битићи, колико сведок зна о случају браће Битићи суштински?

НАТАША КАНДИЋ: Не, али по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, не сегментарно него кажете о случају браће Битићи.

НАТАША КАНДИЋ: Не оно што је он сазнао, него да ли је са обзиром такав случај, да ли је по правилима службе морало да стигне у Центар неки службени документ, нека предлог, обавештење, да ли је морало да би се постпало по правилима јел мора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези чега?

НАТАША КАНДИЋ: То зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези хапшења, разговора?

НАТАША КАНДИЋ: У вези хапшења, саслушања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекршајног кажњавања, извођења из затвора, нестанка?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, салушања у истрази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушања у истрази?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим неспорно је да је саслушаван пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он за то не зна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па зна ли да ли би требало да има.

НАТАША КАНДИЋ: По правилима да ли би морао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да мора и да овај не може да обавест, неко мора да обавести њих.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Знате шта у разговору са странцима, није то везано само да су то амерички држављани, најчешће треба да остави трага, значи тај разговор не знам у којој су форми су га обављали, да ли у форми листа или информативног разговора, али свеједно морао је да остане неки траг.

НАТАША КАНДИЋ: А сада раците ми, шта се догодило са тим писменим траговима, ако је морало бити?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Па не знам, ја први пут данас чујем да су обављани разговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекосте ако су обављани онда о њима мора остати трага и треба проверити у Центру у Нишу, у управи у Београду.

НАТАША КАНДИЋ: А добро, а кажите ми кад је спаљивана документација у Државној безбедности у Центру у Нишу, у ком периоду?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: У Центру никада.

НАТАША КАНДИЋ: Реците?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам кад је спаљивана, кад је вршено спаљивање документације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже никада, сведок је одговорио никад.

НАТАША КАНДИЋ: Господин је задужен био за спаљивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је тако формулисано да није спорно да је спаљивана.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Добро Ви знате, на начин како то у медијима стоји никада нисмо.

НАТАША КАНДИЋ: Не знам на који начин.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: На начин како налажу.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам шта сте спалили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте, нећемо.

НАТАША КАНДИЋ: Па како молим вас, па можда.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зато што је рекао да мора остати траг, е па ако је спаљено онда га нема. Било је информација у штампи да је спаљивана документација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и он каже, али не.

НАТАША КАНДИЋ: Нису само то, то је званично молим Вас, званично информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али не начин како је то у објављено у страниј штампи него како одређују правила службе, једноставно неке ствари се уништавају.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, овде је то организовано уништавање после 05. октобра.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Само по правилима службе, ван тога ништа, само по правилима службе и то се редовно свака служба или једна или друга у редовној процедури.

НАТАША КАНДИЋ: Господине ја би Вас замолила, стварно нисмо ми овде да Ви нама кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић немојте на тај начин да инсистирате да добијете од сведока одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али нека остане записано. Реците ми молим Вас да ли је у околини Ниша постојао неки мањи камп ЈСО?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: У време бомбардовања?

НАТАША КАНДИЋ: Тако је?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Први пут чујем. Не значи да није, али то не значи да сам ја обавештен о томе.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте чули?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, први пут од Вас, камп ЈСО.

НАТАША КАНДИЋ: А јел су, јел знате уопште да су неки припадници УЧК довођени на ту територију где сте, за коју сте Ви били надлежни?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Ја кажем да не знам за камп и први пут чујем да је неко довођен.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Поповић.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја би имао само да питам, исто ко што сам поставио питања сведоку «А», да ли је Ресор државне безбедности по својој линији рада имао обавезе да обилази затвор у Прокупљу, конкретно пошто је то Ваше подручје?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не посебно, не посебну обавезу.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Редовну обавезу, задатак као дужност?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да обилази нпр. политичка лица, лица која су нпр. осуђена за тероризам или било шта?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, ван неке истраге, ван дозволе суда.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро, уопште није битно.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, везано за неке истраге ако их је било уз дозволу надлежног суда.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Имали сте право да посећујете лица у затвору?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Па нормално, тако смо водили истрагу, али ван тога да неко од припадника Службе иде и посећује затвор, не.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Задужен за затвор?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, можда контраобавештајно, можда генерално, ако се нешто, али да је имао обавезу да обилази, не.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А Ви пошто сте били начелник Центра државне безбедности у Нишу, административни прелаз на пункту Рударе, Кончуљ, Цревајка горе где су били пунктови, да ли сте постаљали ваше раднике по линиј рада да буду присутни `99. године за време повлачења и један период после повлачења снага?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да вам кажем, ми смо покривали само овај административни прелаз код Рудара. Кончуљ и остали је припадао Центру Врање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту имали некога?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Оперативно, ту је један радник.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: 24 сата?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, нисмо имали људе.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је тај радник морао да поднесе извештај некоме за време тог свог дежурства на пункту Рударе?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Није било дежурства значи, обилазак, обилазак.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А ако би обилазио да ли је писао неки извештај можда?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Ако из разговора, тамо су били припадници Јавне безбедности и војске, ако из разговора са њима и са људима који су тамо покривали тај део дође до значајнијих неких сазнања везано за случајева неких инцидентних ситуација, јер било је на самом административном том делу било је и пуцњаве било, онда је.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ако би, ако је случајно био дана нпр.26.09. кад су ухапшена браћа Битићи, био оперативни радник на безбедносном пункту Рударе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е немојте, ако би случајно, немојте ако би случајно.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па добро, ако је био тог дана, он је повремено, добро али ја кажем ако је био тог дана радник 26. кад су браћа Битићи ухапшени на пункту Рударе, да ли је морао да поднесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све домен претпоставке.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је имао обавезу да поднесе извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако би проценио. То је мало пре рекао, ако би дошао до неких сазнања.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: У реду је, `99. године у том периоду да ли су вам били придодати радници Државне безбедности из Центра РДБ-а Приштина?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, они су касније, они су изашли и формирали су тај Координациони центар за Косово, тај центар тог центра који је покривао све ове, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Измештене?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Нови Пазар, Краљево, Крагујевац, Врање, Лесковац, Ниш, Прокупље и то значи тај центар је био у Нишу и они су били под њиховом ингеренцијом и ми нисмо апсолутно никакве могућности, значи као са другим центрима.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: `99. године да ли знате где је био лоциран призренски ресор Државне безбедности?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Мислим Врање.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је био на челу призренског Центра државне безбедности, односно не центар него испостава?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, то је био Центар државне безбедности Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Нисам сигуран, морам да признам да нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Значи у једном делу био је упућен из Новог Сада Савић Миливоје, да ли је после бомбардовања или пре или уочи бомбардовања отишао нисам сигуран, али био је у једном дужем периоду Савић Миливоје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У једном питању браниоца сведок је остао недоречен у својој изјави, наиме изјавио је да је било сукоба и после, дакле у време повлачења и после престанка бомбардовања како сам ја разумео, на основу чега је сведок дошао до такве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је на основу оне књиге генерала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, нисам ја тако разумео, поменуо је књигу, а онда је рекао, децидирано рекао било је сукоба, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време повлачења.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питање је било након повлачења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након, добро `ајдемо да рашчистимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да рашчистимо.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Након повлачења, значи у том административном прелазу значи код Рудара и у оном делу где је се административни део иде оно што покрива се из ОУП-а Куршумлија, значи у том делу око Рудара било је ја колико се сећам то можда сад и после нешто, било је пуцњава. Било је на самом, било је пуцњава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи било је сукоба?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Чак, чак, мислим сад можда напамет говорим, мислим да је у том чак да је било и рањавања на оној територији. Молим? Мердаре, Мердаре, пардон, извињавам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате због чега су ти сукоби и због чега је та пуцњава вођена и после? Из којих разлога, служби је било познато разлог зашто се пуцало и тако кад је све престало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то наставак оружаног сукоба који је претходно трајао или је то отимачина стоке, разно разна разбојништва, обезбеђење путева дроге?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Знам да је било, мислим да је Јавна безбедност о овоме писала извештаје, знам да је било на крају крајева тада се десило оно са аутобусом «Ниш-експреса» мислим убрзо у септембру или октобру, оно минирање аутобуса на путу према Подујеву или где је било, значи било је на том путу разних напада, физичких напада ана људе који су покушавали да пређу овамо административну границу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, шта је Вама познато око тог аутобуса који сте поменули?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да су људи изгинули да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је ту изгинуо?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Људи из аутобуса «Ниш Експреса» на путу за Приштину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли неке детаље ко је напао?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не знам детаље, знам оно што сви знају, нисам водио истрагу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али Ви радите у једној служби која би требало да зна зато инсистирам на томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За службена сазнања то Вас питамо?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Па минирани пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Да вам кажем, значи аутобус «Ниш Експреса» иде, сад нисам сигуран тамо или овамо и на путу негде иза Подујева минирани пут, дигнут аутобус у ваздух, изгинули људи, нешто пребачено на лечење, то је оно што знам генерално, даље не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Је ли то, јесу ли у аутобусу били Срби или Албанци?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не знам, мислим да су били Срби, али можда је било и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате тачно датума када је то било?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па то са аутобусом, јел то за Вас сукоб?

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Напад на аутобус.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, јел то сукоб? Ви сте поставили то питање, Ви идете на фону да је то сукоб, ја питам човека јел то сукоб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, тужилац је у праву, он је ишао на чињенице.

СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не може да буде сукоб.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Наводите сведока на одговор да је аутобус сукоб, што је недозвољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Знамо ми због чега све то и тако даље. Имате ли још нешто да нам кажете? Немате?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?
СВЕДОК ЉУБОМИР РИСТИЋ: Не, ја сам ту из Београда.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се у 12,50 сати прекида и наставиће се дана:

- 19.09.2007. године са почетком у 09,30 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо сутра она три сведока по плану, очекујемо да ће доћи.

О том потом, највероватније не, највероватније не. Да, јер ја сам имао у плану нешто друго, међутим мислим можемо и сутра о томе причати, али суштина је у томе да суд не може читати записнике о казивањима сведока из поступка истраге без сагласности странака. Ми смо имали један прелиминарни договор и тако даље и браниоца и колеге тужиоца уз наравно нашу оно вољу да испоштујемо суштински њихов договор, међутим схватио сам колегу тужиоца да он није сагласан да сви они записници, сви они записници о саслушању свих оних осталих сведока, значи саслушали смо ово што је договорено било. Није сагласан да се то све чита, него тужилаштво хоће да чује непосредно у судници још сведока, док не саслушамо те сведоке нећемо ништа посебно читати.

Добро, добро, не морате, то је ваша ствар. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА